

Hoi tou Hippokratous aphorismoi. = Hippocratis aphorismi / Ex editione Theodori Janssonii ab Almeloveen, M.D. [In Greek and Latin].

Contributors

Hippocrates.
Verhoofd, Lucas.
Almeloveen, Theodoor Jansson ab, 1657-1712.

Publication/Creation

Glasguae : In aedibus academicis excudebant Rob. et And. Foulis, 1748.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/t67dsk4>

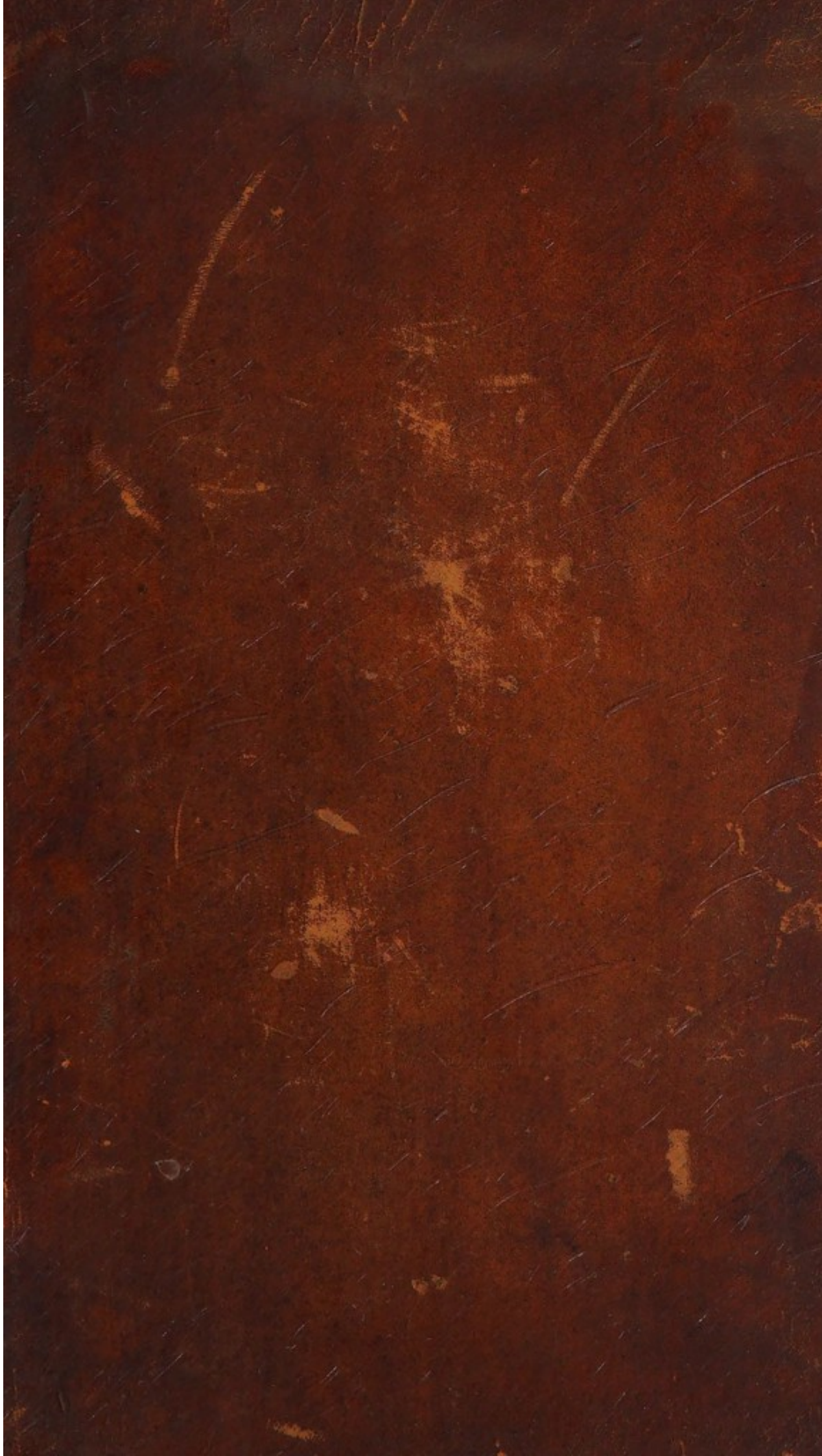
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

28,880 / A A
A.x.o.1

D. S. Lynn

*Wendell
Nov. 29 1850*

B

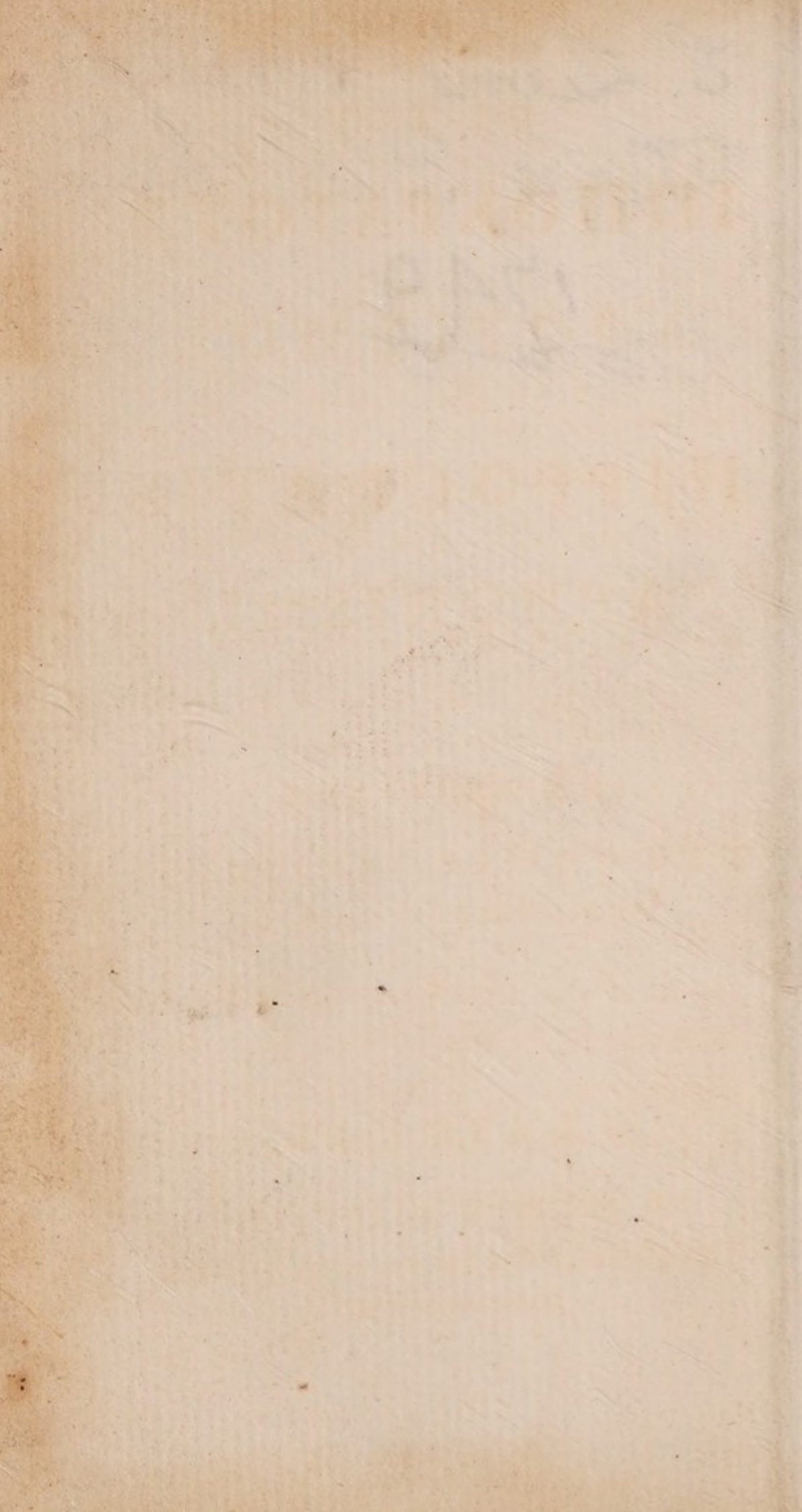
B

1749

E. Libris Timothei
Jays Buck, M.D.

1749

87316

ΟΙ ΤΟΥ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ.

HIPPOCRATIS
APHORISMI.

EX EDITIONE
THEODORI JANSSONII
AB ALMELOVEEN, M. D.

GLASGUAE,
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXCUEBANT ROB. ET AND. FOULIS
MDCCLVIII.

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

D. R. DANIEL
FOUR CROSSER

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ

Α Φ Ο Ρ Ι Σ Μ Ω Ν

Τμήμα πρῶτον.

Ο ΒΙΟΣ βραχύς, ἢ δὲ τέχνη μακρὴ, ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς, ἢ δὲ πείρα σφαλερὴ, ἢ δὲ κρίσις χαλεπὴ. δεῖ δὲ οὐ μόνον ἑαυτὸν παρέχειν τὰ δέοντα ποιέοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν νοσέοντα, καὶ τὰς παρεόντας, καὶ τὰ ἕξωθεν.

β'. Ἐν τῆσι ταραχῆσι τῆς κοιλίης, καὶ τοῖσιν ἐμέτοισι, τοῖσιν αὐτομάτως γινομένοισιν, ἢν μὲν, οἷα δεῖ καθαίρεσθαι, καθαίρων) συμφέρει τε, καὶ εὐφόρως φέρουσιν· ἢν δὲ μὴ, τὸναντίον. ἕτω δὲ καὶ ἡ κενεαγγείη, ἢν μὲν οἶνον δεῖ γίγνεσθαι, γίγνεται, συμφέρει τε, καὶ εὐφόρως φέρουσιν. ἢν δὲ μὴ, τὸναντίον. ἐπιβλέπειν ἔν δεῖ καὶ χώραν, καὶ ὥρην, καὶ ἡλικίην καὶ γένος, ἐν ἧσδε δεῖ, ἢ ὄ.

γ'. Εν τοῖσι γυμνασικοῖσιν αἱ ἐπ' ἄκρον εὐεξία σφαλεραί, ἢν ἐν τῷ ἐχάτῳ ἔωσιν. ὅ γ' δύναν) μῦειν ἐν τῷ αὐτέῳ, ὅδ' ἀτρεμέειν. ἐπεὶ δ' ἔκ ἀτρεμέειν, ὅδ' ἐτι δύναν) ἐπὶ τὸ βέλλιον ἐπιδιδόναι, λείπε) ἔν ἐπὶ τὸ χεῖρον. τατέων ἔν εἵνεκα τὴν εὐεξίην λύειν συμφέρει μὴ βραδέως, ἵνα πάλιν ἀρχὴν ἀναθρέψιος λάβῃ τὸ σῶμα. μηδὲ τὰς συμπλώσιας ἐς τὸ ἔχατον ἀγειν· σφαλερὸν γάρ· ἀλλ' ὁκοίη ἂν ἡ φύσις ἢ τῶ μέλλοντος ὑπομῦειν, ἐς τῶτο ἀγειν. ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ κενώσεις αἱ ἐς τὸ ἔχαλον ἀγασαί, σφαλεραί. καὶ πάλιν αἱ ἀναθρέψιος αἱ ἐν τῷ ἐχάτῳ ἔωσαί, σφαλεραί.

δ'. Αἱ λεπταί καὶ ἀκριβέες διαίτ), καὶ ἐν τοῖσι μακροῖσιν αἰεὶ πάθεισι καὶ ἐν τοῖσιν, ὀξέειν ὅ μὴ ἐπιδέχε), σφαλεραί. καὶ πάλιν αἱ ἐς τὸ ἔχαλον λεπλότητος ἀφιγμῶσαι διαίτ), χαλεπαί. καὶ γ' αἱ πληρώσεις αἱ ἐς τὸ ἔχαλον ἀφιγμῶσαι, χαλεπαί.

ε'. Εν τῆσι λεπλῆσι διαίτησιν ἀμαρ-

τάνυσιν οἱ νοσέοντες· διὸ μᾶλλον βλάπτον). πᾶν γὰρ τὸ ἀμάρτημα, ὃ ἂν γίνη), μέγα γίνε) μᾶλλον (ἐν τῆσι λεπτήσι) ἢ ἐν τῆσιν ὀλίγον ἀδροτέρησι διαίτησι. διὰ τῆτο καὶ τοῖσιν ὑγιαίνουσι σφαλερὰ αἰ πάνυ λεπτὰ ἢ καθεσηκῆαι ἢ ἀκριβέες διαί), ὅτι τὰ ἀμαρτανόματα χαλεπώτερον φέρουσι. διὰ τῆτο ἔν αἰ λεπτὰ ἢ ἀκριβέες διαί) σφαλερὰ ἐς τὰ πλεῖστα τῆ) μικρὸν ἀδροτέρων.

ε'. Ες δὲ τὰ ἔχαλα νοσήματα, αἰ ἔχα) θεραπεῖαι ἐς ἀκριβεῖν κράτισται.

ζ'. Οὐκ μὲν ἔν κατόξυ τὸ νοσημα, αὐτίκα τῆς ἐχάτης πόνου ἔχει, ἢ τῆ ἐχάτως λεπτοτάτη διαίτη ἀναγκαῖον χρέεσθαι, ὅκῃ δὲ μὴ, ἀλλ' ἐνδέχε) ἀδρότέρως διαιτᾶν, τοσῆτον ὑποκαταβαίνειν, ὅκόσον ἂν ἢ νοσος μαλθακώτερη τῆ) ἐχάτων ἢ.

η'. Οκόταν δὲ ἀκμάζη τὸ νοσημα, τότε ἢ τῆ λεπτοτάτη διαίτη ἀναγκαῖον χρέεσθαι.

θ'. Συνλεγμαίρεσθαι δὲ χρὴ καὶ τὸν νοσέοντα, εἰ ἐξαρκέσει τῇ διαίτῃ πρὸς τὴν ἀκμὴν τῆς νόσου, καὶ πρότερον ἐκεῖνος ἀπαυδήσει πρότερον, καὶ ἢ ἐξαρκέσει τῇ διαίτῃ, ἢ ἡ νόσος πρότερον ἀπαυδήσει καὶ ἀμβλυνεῖται.

ι'. Οκόσοισι μὲν ἔν αὐτίκα ἡ ἀκμὴ, αὐτίκα λεπτῶς διαιτᾶν. οκόσοισι δὲ ἐς ὑστερον ἡ ἀκμὴ, ἐς ἐκεῖνο καὶ πρὸ ἐκείνου μικρὸν ἀφαιρέσιον. ἔμπροσθεν δὲ πτωλέως διαιτᾶν, ὡς ἂν ἐξαρκέσει ὁ νοσέων.

ια'. Ἐν δὲ τοῖσιν παροξυσμοῖσιν ὑποσέλλεσθαι χρὴ τὸ πρῶτον ἵνα βλάβῃ. καὶ οκόσα κατὰ περιόδους παροξύνει, ἐν τοῖσιν παροξυσμοῖσιν ὑποσέλλεσθαι χρὴ.

ιβ'. Τὰς δὲ παροξυσμὸς καὶ τὰς καταστάσεις δηλώσασιν αἱ νόσοι, καὶ αἱ ὥραι τῆς ἔτεος, καὶ αἱ τῶν περιόδων πρὸς ἀλλήλας ἐπιδόσεις, ἢν τε καθ' ἡμέρην, ἢν τε παρ' ἡμέρην, ἢν τε καὶ διὰ πλείονος χρόνου γίγνων. ἀτὰρ καὶ τοῖσιν ἐπιφαινομένοισιν, οἷον ἐν πλάγιοις πύελον,

ἢν αὐτίκα ἐπιφαίνεται ἀρχομένῃ, βρα-
χύνει· ἢν δ' ὑσερον ἐπιφαίνεται, μηκύνει.
ἢ ἔρα, ἢ ὑποχωρήματα, ἢ ἰδρωτες, ἢ
εὐκρίλα, ἢ δύσκριλα, ἢ βραχέα, ἢ μα-
κρά τὰ νησήματα, ἐπιφαινόμενα δηλοῖ.

ιγ'. Γέροντες εὐφορώτατα νησεῖν φέ-
ρῃσι. δεύτερον, οἱ καθεστηκότες. ἢκιστα,
μειράκια. πάντων δὲ μάλιθα, παιδία.
ταύτων δὲ αὐτέων, ἅπερ ἂν τύχη αὐτὰ
ἑωυτῷ περθυμότερα εἶναι.

ιδ'. Τὰ αὐξανόμενα πλείστον ἔχει τὸ
ἔμφυλον θερμόν, πλείστης ἔν δεῖται τρο-
φῆς. εἰ δὲ μὴ, τὸ σῶμα ἀναλίσκετο. γέ-
ρῃσι δὲ ὀλίγον τὸ θερμόν· διὰ τῆτο ἄρα
ὀλίγων ὑπεκκαυμάτων δέονται· ὑπὸ πολ-
λῶν γὰρ ἀποσβέννυται. διὰ τῆτο ἢ οἱ πυ-
ρελοὶ τοῖσι γέρουσιν οὐχ' ὁμοίως ὀξείες
ψυχρὸν γὰρ τὸ σῶμα.

ιε'. Αἱ κοιλία χειμῶνος ἢ ἦρος θερ-
μώταται φύσει, ἢ ὕπνοι μακρότατοι. ἐν
ταύτησιν ἔν τῆσιν ὥρησι ἢ τὰ πρῶτα ἄρμα-
τα πλείω δόλεον. καὶ γὰρ τὸ ἔμφυλον θερ-

μόν πλείον ἔχουσι τροφῆς ἔν πλείονος
δέοντα. σημεῖον, αἱ ἡλικία καὶ οἱ ἀθληταί.

15'. Αἱ ὑγραὶ δίαιτα πάνσι τοῖσι πυ-
ρελαίνουσι συμφέρουσι μάλιστὰ δὲ παιδίοι-
σι καὶ τοῖσιν ἄλλοισι τοῖσιν ἔτως εἰδισ-
μένοισι διαιτᾶσθαι.

16'. Καὶ οἷσιν ἄπαξ, ἢ δις, καὶ πλείω,
ἢ ἐλάσσω, καὶ κατὰ μέρος. δοτέον δέ τι καὶ
τῷ ἔθει, καὶ τῇ ὥρῃ, καὶ τῇ χώρῃ, καὶ τῇ
ἡλικίῃ.

17'. Θέρεος, καὶ φθινοπώρῃ, σιλία δυσ-
φορώτατα φέρουσι χειμῶνος, ῥήϊστα ἤρος,
δ᾿ ἄτερον.

18'. Τοῖσιν ἐν τῇσι περιόδουσι πα-
ροξυμῶσιν, μηδὲν δίδοναι, μηδ' ἀναγκά-
ζειν, ἀλλ' ἀφαιρέειν τῆς προδυσίῳν, πρὸ
τῆς κρισίῳν.

19'. Τὰ κρινόμενα, καὶ τὰ κεκριμῶσα
ἀρλίως, μὴ κινέειν, μηδὲ νεωτεροποιέειν,
μήτε φαρμακείησι, μήτ' ἄλλοισιν ἐρεθισ-
μοῖσιν, ἀλλ' ἕαν.

20'. Α δὲ ἄγειν, ὅκα ἂν μάλιστὰ ῥέ-

πή, ταύτη ἄγειν, διὰ τῶν συμφερόντων
χωρίων.

κβ'. Πέποινα φαρμακείων, ἢ κινέειν,
μὴ ὡμὰ, μηδὲ ἐν ἀρχῆσιν, ἢν μὴ ὄργα.
τὰ δὲ πλεῖστα ἐκ ὄργα.

κγ'. Τὰ χωρέοντα μὴ τῷ πλήθει
τεκμαίρεσθαι, ἀλλ' ὡς ἂν χωρῆ οἷα δεῖ,
ἢ φέρει ἀφόρως. ἢ ὅκως δεῖ μέχρι λειπο-
θυμίας ἄγειν, ἢ τῆτο ποιέειν, ἢν ἐξαρ-
κῆση ὁ νοσέων.

κδ'. Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πάθεσιν ὀλιγά-
κως, ἢ ἐν ἀρχῆσιν, τῆσι φαρμακείησι χρέ-
εσθαι, ἢ τῆτο περὶ ἐξιδκρινήσαντας ποιέειν.

κε'. Ἦν, οἷα δεῖ καθαίρεσθαι, καθαί-
ρωνται, συμφέρει τε, ἢ ἀφόρως φέρουσι.
τὰ δ' ἐναντία, δυσχερῶς.

Τμῆμα δῆτερον.

ΑΝ ὧ νοσήματι ὕπνος πόνον ποιέει,
θανάσιμον· ἢν δε ὕπνος ὠφελῆ, οὐ
θανάσιμον.

β'. Οκτα παραφροσύνην ὕπνος παύη, ἀγαθόν.

γ'. Ὑπνος, ἀγρυπνίη, ἀμφοτέρω τῷ μετρίω μᾶλλον ἡρόμενα, κακόν.

δ'. Οὐ πλεισμονή, ἔλιμος, ἔδ' ἄλλο ἔδεν ἀγαθόν, ὅ,τι ἂν μᾶλλον τῆς φύσιος ἦ.

ε'. Κόποι αὐτόμαλοι φράζουσι νόσους.

ς'. Οκόσοι πονέοντες τι τῷ σώματι, τὰ πολλὰ τῷ πόνων ἐκ αἰδάνοντα, τετέοισιν ἢ γνώμη νοσέει.

ζ'. Τὰ ἐν πολλῷ χρόνῳ λεπυνόμενα σώματα, νωθρῶς ἐπανατρέφειν δεῖ· τὰ δὲ ἐν ὀλίγῳ, ὀλίγως.

η'. Ἦν ἐκ νόσου τροφήν λαμβάνων τις μὴ ἰχύη, σημαίνει, ὅτι πλείονι τροφῇ τὸ σῶμα χρέεται· ἢν δὲ, τροφήν μὴ λαμβάνοντος, τῆτο γίγνηται, χρὴ εἶδέναι, ὅτι κενώσιος δεῖται.

θ'. Τὰ σώματα χρὴ, ὅκτα ἂν τις βέλῃ καθαίρειν, ἔυροα ποιέειν.

ί'. Τὰ μὴ καθαρά τῶν σωμάτων,

ὀκόσον ἂν θρέψῃς, μᾶλλον βλάψῃς.

ια'. Ρᾶον πληρῶσαι ποτῶ, ἢ σιλίῃ.

ιβ'. Τὰ ἐγκαταλιμπανόμενα ἐν τῆσι νέσοισι μετὰ κρίσιν, ὑποστροφὰς ποιέειν εἴωθεν.

ιγ'. Οκόσοισι κρίσις γίνεται, τετέοισιν ἢ νύξ δύσφορος, πρὸ τῶ παροξυσμῶ ἢ δὲ ἐπίστα εὐφορώτερη ὡς ἐπίπολύ.

ιδ'. Ἐν τῆσι τῆς κοιλίης ρύσεσιν αἱ μελαβολαὶ τῶν διαχωρημάτων ὠφέλεσιν, ἢν μὴ ἐς τὰ πονηρὰ μελαβάλλῃ.

ιε'. Οκὲ φάρυγξ νοσέει, ἢ φύμαλα ἐν τῷ σώματι ἐκφύεται, σκέπτεσθαι χρὴ τὰς ἐκκρίσιας· ἢν γὰρ χολώδεες ἔωσι, τὸ σῶμα ζυνοσέει· ἢν δὲ ὅμοιαι τοῖσιν ὑγιαίνουσι γίγνωνται, ἀσφαλὲς τὸ σῶμα τρέφειν.

ις'. Οκὲ λιμὸς, ἔδει πονέειν.

ιζ'. Οκὲ ἂν τροφή παρὰ φύσιν πλείων ἐσέλθῃ, τοῦτο νοῦσον ποιέει. δηλοῖ δὲ ἢ ἰησις.

ιη'. Τῶν τρεφόντων ἀθρόως καὶ ταχέως,

ταχῆαι καὶ αἱ διαχωρήσεις γίνονται.

ιδ'. Τῶν ὀξέων νουσημάτων ἔσονται πάντων ἀσφαλέες αἱ προδιαγορεύσεις, ἕτε τῆ θανάτου, ἕτε τῆς υἱείης.

κ'. Οκόσοισι νέοισιν ἔσονται αἱ κοιλίαὶ ὑγραὶ εἰσι, τετέοισιν ἀποξηράσκεισι ξηραίνον). ὀκόσοισι δὲ νέοισιν ἔσονται αἱ κοιλίαὶ ξηραὶ εἰσι, τετέοισι πρεσβυτέροισι γινομένοισιν ὑγραίνον).

κα'. Λιμὸν θώρηξις λύει.

κβ'. Ἀπὸ πλισμονῆς ὀκόσα ἂν νοσήματα γῆν), κένωσις ἰῆται. ἢ ὀκόσα ἀπὸ κενώσιος, πλισμονή· ἢ τῶν ἄλλων ἢ ὑπεναντίωσις.

κγ'. Τὰ ὀξέα τῶν νοσημάτων κρίνεται ἐν τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρησι.

κδ'. Τῶν ἐπὶ τῆς τετάρτης ἐπίδηλος. ἐτέρης ἐβδομάδος ἢ ὀγδοῆς ἀρχή. θεωρητὴ δὲ ἢ ἐνδεκάτη· αὕτη γὰρ ἐστὶ τετάρτη τῆς ἐτέρης ἐβδομάδος. θεωρητὴ δὲ πάλιν ἢ ἐπὶ δεκάτη. αὕτη γὰρ ἐστὶ τετάρτη μὲν ἀπὸ τῆς τεσσαρεσκαιδεκά-

της· ἐβδόμη δὲ ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης.

κέ. Οἱ Φερῖνοι τεταρταῖοι τὰ πολ-
λὰ γίνονται βραχέες. οἱ δὲ φθινοπωρινοί,
ἢ μάλιστ' οἱ πρὸς τὸν χειμῶνα συνάπ-
τοντες.

κς'. Πυρετὸν ἐπὶ πασμῶ. βέλτιον
γενέσθαι, ἢ πασμὸν ἐπὶ πυρετῶ.

κζ'. Τοῖσι μὴ κατὰ λόγον κρφίζουσιν,
οὐ δεῖ πισδέειν, οὐδὲ φοβεῖσθαι λίην τὰ
μοχθηρὰ γινόμενα παραλόγως. τὰ γὰρ
πολλὰ τῶν τοιαύτων ἐσὶν ἀβέβαια, καὶ
οὐ πάνυ τοι διαμύειν, οὐδὲ χρονίζειν
εἴωθε.

κή. Τῶν πυρεσόντων μὴ παντάπα-
σιν ἐπιπολαίως, τὸ διαμύειν ἢ μηδὲν
ἐνδιδόναι τὸ σῶμα, ἢ ἢ συντήκεσθαι μάλ-
λον τῆ κατὰ λόγον, μοχθηρόν. τὸ μὲν
γ' μήκος νόσος σημαίνει, τὸ δὲ ἀσθένειαν.

κθ'. Ἀρχομύων τῶν νόσων, ἢν τι
δοκέη κινέειν, κίνει· ἀκμαζουσῶν δὲ, ἢ συ-
χίην ἔχειν βέλτιόν ἐστι.

λ'. Περὶ τὰς ἀρχὰς ἢ τὰ τέλη πάν-

τα ἀσθενέστερα· περὶ δὲ τὰς ἀκμὰς, ἰχυρότερα.

λα'. Τῷ ἐξ ἀρρώστιας ἀσιτέοντι, μηδὲν ἐπισιδόναι τὸ σῶμα, μοχθηρόν.

לב'. Ὡς τὰ πολλὰ πάντες οἱ φαύλως ἔχοντες, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀσιτέοντες, καὶ μηδὲν ἐπισιδόντες, πρὸς τῷ τέλει πάλιν ἀσιτέουσιν· οἱ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀσιτέοντες, ἰχυρῶς, ὑπερον δὲ ἀσιτέοντες, βέλτιον ἀπαλλάσσουσιν.

λγ'. Ἐν πάσῃ νόσῳ τὸ ἐρρωῶσθαι τὴν διάνοιαν, καὶ εὖ ἔχειν πρὸς τὰς προσφορὰς, ἀγαθόν· τὸ δὲ ἐναντίον, κακόν.

λδ'. Ἐν τῆσι νόσοισιν ἧσόν κινδυνάουσιν, οἷσιν ἂν οἰκείη τῆς φύσιος, καὶ τῆς ἡλικίας, καὶ τῆς ἕξιος, καὶ τῆς ὥρης ἢ νόσος ἢ μᾶλλον, ἢ οἷσιν ἂν μὴ οἰκείη καλὰ τι τρέψων.

λε'. Ἐν πάσῃσι τῆσι νόσοισι, τὰ περὶ τὸν ὀμφαλὸν, καὶ τὸ ἥτρον, πᾶχος ἔχειν, βέλτιόν ἐστι. τὸ δὲ σφόδρα λεπτόν καὶ ἐκτελεικὸς, μοχθηρόν. ἐπισφαλὲς δὲ τὸ

τοιῦτον, ἢ πρὸς τὰς κάτω καθάρσιαις.

λς'. Οἱ ὑγιεινῶς ἔχοντες τὰ σώματα, ἐν τῆσι φαρμακείησι καθαιρόμενοι ἐκλύον) ταχέως, ἢ οἱ πονηρῆ τροφῆ χρεώμενοι.

λζ'. Οἱ εὖ τὰ σώματα ἔχοντες, φαρμακδέεσσι ἐργώδεες.

λη'. Τὸ μικρῶ χειρόν, ἢ πόμα, ἢ σίλιον, ἢ ἴδιον δὲ, τῶν βελιόνων μὲν, ἀνιδεσέρων δὲ, μᾶλλον ἀρετέον.

λθ'. Οἱ πρεσβύται τῶν νέων τὰ μὲν πολλὰ νοσήσιν ἥσων. ὅσα δ' ἂν αὐτέοισι χρόνια νοσήματα γνῆ), τὰ πολλὰ ξυναποθνήσκει.

μ'. Βράγχιοι, ἢ κόρυζαι, τοῖσι σφόδρα πρεσβύτησιν ἔπεπαίνον).

μα'. Οἱ ἐκλύόμενοι πολλάκις ἢ ἰχυρῶς, ἂν φανερῆς πεφάσιος, ἐξαπίνης τελευτῶσι.

μβ'. Λύειν ἀποπληξίν, ἰχυρὴν μὲν, ἀδύνατον· ἀδενέα δὲ, ἔρῆιδιον.

μγ'. Τῶν ἀπαγχονίων, ἢ καλαυσα-

μένων, μηδέπω δὲ τεθνηκότων, ἔκ ἀνα-
φέρουσιν, οἷσιν ἂν ἀφρὸς ἢ περὶ τὸ σῶμα.

μδ'. Οἱ παχέες σφόδρα κατὰ φύσιν,
ταχυθάνατοι γίγνοντ' ἢ μᾶλλον τῶν ἰχ-
νῶν.

μέ. Τῶν ἐπιληπτικῶν τοῖσι νέοισιν ἀ-
παλλαγὴν αἰ μεταβολαί, μάλιστα τῆς
ἡλικίης, καὶ τῶν χωρίων, καὶ τῶν βίων,
ποιέουσι.

μς'. Δύο πόνων ἅμα γινομένων, μὴ
κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον, ὁ σφοδρότερος ἀ-
μαυροῖ τὸν ἕτερον.

μζ'. Περὶ τὰς ἡμέρας τῆς πύσης, οἱ
πόνοι, καὶ οἱ πυρετοὶ συμβαίνουσι μᾶλλον,
ἢ ἡρομένους.

μη'. Ἐν πάσῃ κινήσει τῆς σώματος,
ὀκότεν ἀρχηταὶ πονέειν, τὸ διαναπαύ-
ειν ἀδύς ἀκοπον.

μθ'. Οἱ εἰδισμένοι τῆς συνήθεας πό-
νης φέρειν, καὶ ὡσιν ἀσθενέες ἢ γέροντες,
τῶν ἀσυνήθων, ἰχυρῶν τε καὶ νέων, ῥᾶον
φέρουσι.

ν'. Τὰ ἐκ πολλῶ χρόνου συνήθεια, καὶ ἢ χεῖρω, τῶν ἀσυνήθων ἥσασον ἐνοχλεῖν εἴωθε. δεῖ ἔν κὺ ἐς τὰ ἀσυνήθεια μεταβάλλειν.

να'. Τὸ κατὰ πολὺ, κὺ ἐξαπίνης, κενῶν, ἢ πληρῶν, ἢ θερμαίνειν, ἢ ψύχειν, ἢ ἄλλως ὁκωσῶν τὸ σῶμα κινεῖν, σφαλερόν. κὺ γ' πᾶν τὸ πολὺ τῆ φύσει πολέμιον. τὸ δὲ κατ' ὀλίγον, ἀσφαλές· κὺ ἄλλως, ἢν κὺ τις ἐξ ἑτέρου ἐφ' ἕτερον μεταβάνη.

νβ'. Πάντα κατὰ λόγον ποιεόντι, κὺ μὴ γινομένων τῶν κατὰ λόγον, μὴ μεταβάλλειν ἐφ' ἕτερον, μένοντος τῆ δόξαντος ἐξ ἀρχῆς.

νγ'. Οκόσοι τὰς κοιλίας ὑγρὰς ἔχουσι, νέοι μὲν ὄντες, βέλτιον ἀπαλλάσσει τῶν τὰς ξηρὰς ἐχόντων. ἐς δὲ τὸ γῆρας, χεῖρον ἀπαλλάσσει· ξηραίνον γ', ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τοῖσιν ἀποξηράσκει.

νδ'. Μεγέθει δὲ σώματος ἐννεάσαι μὲν, ἐλαθέριον κὺ ἐκ ἀειδές· ἐγληράσαι δὲ, δύσχρηστον, κὺ χεῖρον τῶν ἐλασσόνων.

Τμήμα τρίτον.

ΑΙ μελαβολαὶ τῶν ὥρέων, μάλιστα τίκ-
 τασι νοσήμαλα· καὶ ἐν τῆσιν ὥρησιν αἱ
 μεγάλαι μελαλλαγαί, ἢ ψύξιος, ἢ θάλ-
 ψιος, καὶ τ' ἄλλα κατὰ λόγον ἔτως.

β'. Τῶν φυσίων, αἱ μὲν πρὸς θερος,
 αἱ δὲ πρὸς χειμῶνα, εὖ ἢ κακῶς πεφύ-
 κασι.

γ'. Τῶν νέσων ἄλλα πρὸς ἄλλας εὖ
 ἢ κακῶς πεφύκασι καὶ ἡλικίασιν ἢ πρὸς
 ὥρας, καὶ χώρας, καὶ διαίτας.

δ'. Ἐν τῆσιν ὥρησιν, ὅταν τῆς αὐτῆς
 ἡμέρης, ὅτε μὲν θάλπος, ὅτε δὲ ψύχος
 γίγνηται, φθινοπωρινὰ τὰ νοσήμαλα πρὸς
 δέχεσθαι χρή.

ε'. Νότοι βαρυήκοοι, ἀχλυώδεις, κα-
 ρηβαρικοὶ, νωθροὶ, διαλυτικοί. ὅκοταν ἔ-
 τος δυνασθῆ, τοιαῦτα ἐν τῆσιν ἀρρώσει-
 σι πάσχουσιν. ἢν δὲ βόρειον ἦ, βῆχες, φά-
 ρυγες, κοιλίασιν σκληραὶ, δυσπερία, φρι-

κώδεες, ὀδύνας πλάσεων, σηθέων. ὁκό-
ταν οὗτος δυνασδέη, τοιαῦτα ἐν τῆσιν
ἀρρώσισι προσδέχεσθαι χρή.

ς'. Οκόταν δέρος γῆν) ἤρι ὅμοιον,
ιδρώτας ἐν τοῖσι πυρελοῖσι πολλὰς προσ-
δέχεσθαι χρή.

ζ'. Ἐν τοῖσιν αὐχμοῖσι πυρελοὶ ὀξέες
γίγνον). καὶ, ἢν μὲν ἐπὶ πλέον ἢ τὸ ἔτος
τοιγλίον ἐόν, οἶην τὴν καλᾶσιν ἐποίη-
σεν, ὡς ἐπίλοπολὺ καὶ τὰ νησήματα τοιαυ-
τα δεῖ προσδέχεσθαι.

η'. Ἐν τοῖσι καθεσῶσι καιροῖσιν, ἢν
ῶραίως τὰ ῶραῖα ἀποδιδῶσιν, εὐσαθέες,
καὶ εὐκρινέες αἱ νῆσοι γίγνον). ἐν δὲ τοῖ-
σιν ἀκαλάστοισιν, ἀκαλάστοι, καὶ δύσ-
κριτοι.

θ'. Ἐν φθινοπώρῳ ὀξύτα) αἱ νῆσοι,
καὶ θαναλωδέα) τὸ ἐπίπαν. ἢρ δὲ ὑγίει-
νόταλον, καὶ ἦκιστα θαναλωδες.

ι'. Τὸ φθινόπωρον τοῖς φθίνουσι κακόν.

ια'. Περὶ δὲ τῶν ῶρέων, ἢν μὲν ὁ χει-
μῶν αὐχμηρὸς καὶ βόρειος γῆν), τὸ δὲ

ἔαρ ἔπομβρον ἢ νότιον, ἀνάγκη τῷ θέ-
 ρεος πυρελὸς ὀξείας, ἢ ὀφθαλμίας, ἢ δυσ-
 εντερίας γίνεσθαι, μάλιστα δὲ τῆσι γυ-
 ναιξί, ἢ ἀνδράσι τοῖσιν ὑγροῖσι τὰς φύ-
 σιας.

ιβ'. Ἦν δὲ νότιος ὁ χειμῶν, ἢ ἔπομ-
 βρος, ἢ εὐδῖος ἡμέρη, τὸ δὲ ἔαρ αὐχμη-
 ρὸν ἢ βόρειον, αἱ μὲν γυναῖκες, ἦσιν οἱ
 τόκοι πρὸς τὸ ἦρ, ἐκ πάσης προφάσιος
 ἐκλιθώσκουσιν αἱ δ' ἂν τέκωσιν, ἀκραλέα
 ἢ νοσώδεα τὰ παῖδια τίκωσιν, ὥσε ἢ
 παραλίκα ἀπολλυθαι, ἢ λεπλά ἢ νο-
 σώδεα ζῆν ἐόντα. τοῖσι δὲ ἄλλοισι βρο-
 τοῖσι δυσεντερία, καὶ ὀφθαλμία ξηραὶ
 γίνονται. τοῖσι δὲ πρεσβυτέροισι κατάρ-
 ροι συντόμως ἀπολλύντες.

ιγ'. Ἦν δὲ τὸ θέρος αὐχμηρὸν ἢ βό-
 ρειον ἡμέρη, τὸ δὲ φθινόπωρον ἔπομβρον
 ἢ νότιον, κεφαλαγία ἐς τὸν χειμῶνα
 γίνονται, ἢ βῆχες, ἢ βράγχαι, ἢ κόρυ-
 ζαι. ἐνίοισι δὲ ἢ φθίσεις.

ιδ'. Ἦν δὲ βόρειον ἢ ἢ ἀνυδρον, τοῖσι

μὲν ὑγροῖσιν ἔσσι τὰς φύσιας, καὶ τῆσι
 γυναίξιν, ζύμφορον· τοῖσι δὲ λοιποῖσιν ὀφ-
 θαλμία ἐσον· ξηραὶ, καὶ πυρελοὶ ὀξέες, καὶ
 κόρυζα (χρόνια) ἐνίοισι δὲ καὶ μελαγχολία.

ιε'. Τῶν δὲ καλασασίων τῶ ἐνιαυτῷ, τὸ
 μὲν ὅλον, οἱ αὐχομοὶ τῶν ἐπομβριῶν εἰ-
 σιν ὑγιεινότεροι, καὶ ἥσων θαναλώδεις.

ισ'. Νεσθήματα δὲ ἐν μὲν τῆσιν ἐπομ-
 βρήσιν ὡς τὰ πολλὰ γίνεσθαι, πυρελοὶ τε
 μακροὶ, καὶ κοιλίας ῥύσιες, καὶ σιπεδόνες,
 καὶ ἐπίληπτοι, καὶ ἀπόπληκτοι, καὶ κυνάγ-
 χαι. ἐν δὲ τοῖσιν αὐχομοῖσι, φθινώδεις,
 ὀφθαλμία, ἀρθρίτιδες, στραγγυρία, καὶ
 δυσεντερία.

ιζ'. Αἱ δὲ καθ' ἡμέρην καλασάσιες,
 αἱ μὲν βόρειοι, τὰ τε σώματα ξυγνῶσι,
 καὶ εὐτονα, καὶ εὐκίνητα, καὶ εὐχροα, καὶ εὐη-
 κοώτερα ποίεσσι, καὶ τὰς κοιλίας ξηραί-
 νουσι, καὶ τὰ ὄμματα δάκνουσι, καὶ περὶ τὸν
 θώρηκα ἄλγημα, ἢν τι περὶ πᾶρχη, μᾶλ-
 λον πονέουσιν. αἱ δὲ νότιοι διαλύουσιν τὰ

σώματα, ἢ ὑγραίνουσι, ἢ βαρυηκοΐας, ἢ
καρηβαρίας ποιέουσι, ἢ ἰλίγλης ἐν τοῖ-
σιν ὀφθαλμοῖσι, ἢ τοῖσι σώμασι δυσκίνη-
σίν, ἢ τὰς κοιλίας ὑγραίνουσι.

ιη'. Κατὰ δὲ τὰς ὥρας, τῷ μὲν ἥρος,
καὶ ἄκρῃ τῷ θερέος, οἱ παῖδες, καὶ οἱ
πυλίων ἐχώμφοι τῆσιν ἡλικίησιν, ἄριστά
τε διάγουσι, καὶ ὑγιαίνουσι μάλιστα. τοῦ
δὲ θερέος, καὶ τῷ φθινοπώρῃ μέχρι μὲν
τινος, οἱ γέροντες. τὸ δὲ λοιπὸν τῷ φθι-
νοπώρῃ, ἢ τῷ χειμῶνος, οἱ μέσοι τῆσιν
ἡλικίησι.

ιδ'. Νεσθήματα δὲ πάντα μὲν ἐν πά-
σῃσι τῆσιν ὥρησι γίνεσθαι, μᾶλλον δ' ἐνια
καὶ ἐνίας αὐτέων ἢ γίνεσθαι, ἢ παροξύνεσθαι.

κ'. Τῷ μὲν γὰρ ἥρος, τὰ μανικά, καὶ
τὰ μελαγχολικά, καὶ τὰ ἐπιληπτικά,
καὶ αἵματος ῥύσιες, καὶ κυνάγχαι, καὶ
κόρυζαι, καὶ βράγχαι, καὶ βῆχες, ἢ λέ-
πται, καὶ λειχῆνες, καὶ ἀλφοὶ, καὶ ἐξ-
ανθήσιες ἐλκώδεις πλεῖστα, καὶ φύματα,
καὶ ἀρθρίτικα.

κα'. Τῷ δὲ θερέος, ἐνιά τε τριέων, καὶ πυρέλοι ζυνεχέες, καὶ καῦσοι, καὶ τριταῖοι πλείσοι, καὶ τελαρταῖοι, καὶ ἔμελοι, καὶ διάρροια, καὶ ὀφθαλμία, καὶ ὠτων πόνοι, καὶ σομάτων ἐλκώσεις, καὶ σηπεδόνες αἰδοίων, καὶ ἴδρωα.

κβ'. Τῷ δὲ φθινοπώρῃ, καὶ τῶν θερινῶν τὰ πολλὰ, καὶ πυρέλοι τελαρταῖοι, καὶ πλάνητες, καὶ πλῆνες, καὶ ὑδροπες, καὶ φθίσιες, καὶ τραυγερία, καὶ λεινερία, καὶ δυσενερία, καὶ ἰχιάδες, καὶ κυνάγχαι, καὶ ἀσθμαῖα, καὶ εἰλεοὶ, καὶ ἐπιληψία, καὶ τὰ μανικὰ, καὶ τὰ μελαγχολικά.

κγ'. Τῷ δὲ χειμῶνος, πλωρίτιδες, περιπνέμονία, λήθαργοι, κόρυζαι, βράγχαι, βῆχες, πόνοι σιθέων, καὶ πλωρέων, καὶ ὀσφύος, καὶ κεφαλαλγία, ἰλιγγοὶ, ἀποπληξία.

κδ'. Ἐν δὲ τῆσιν ἡλικίῃσι τοιάδε ζυμβαίνει. τοῖσι μὲν μικροῖσι καὶ νεογνοῖσι παιδίοισιν, ἀφθαί, ἔμετοι, βῆχες, ἀ-

γρυπνία, φόβοι, ὀμφαλῆ φλεγμοναί, ὤ-
των ὑγρότητες.

κέ'. Πρὸς δὲ τὸ ὀδοντοφυεῖν, πρῶτά-
γασιν, ἔλων ὀδαξισμοί, πυρελοί, πασ-
μοί, διάρροια, καὶ μάλισα, ὅταν ἀνά-
γωσι τὰς κυνόδοντας, καὶ τοῖσι παχυ-
τάτοισι τῶν παιδίων, καὶ τοῖσι σκλη-
ρὰς τὰς κοιλίας ἔχουσι.

κς'. Πρεσβυτέροισι δὲ γμομφύοισι,
παρίσθια, σπονδύλα τῆ κατὰ τὸ ἰνίον
ἔσω ὄσκιες, ἄσθμα, λιθιάσιες, ἔλμιν-
δες σρογγύλα, ἀσκαρίδες, ἀκροχορδό-
νες, σαλυριασμοί, (σραγγυρία,) χοιρά-
δες, καὶ τἄλλα φύμαλα, μάλισα δὲ τὰ
πρῶτη μύα.

κζ'. Τοῖσι δὲ ἔτι πρεσβυτέροισι, καὶ
πρὸς τὴν ἡβὴν πρῶτάγασιν, τυχίων τε τὰ
πολλὰ, καὶ πυρελοί χρόνιοι μάλλον, καὶ
ἐκ ῥινῶν αἵματος ῥύσιες.

κη'. Τὰ δὲ πλεῖστα τοῖσι παιδίοισι
πάθεια κρίνε), τὰ μὲν, ἐν τεσσαράκοντα
ἡμέρησι τὰ δὲ, ἐν ἐπὶ ἄ μισί· τὰ δὲ, ἐν

ἐπὶ ἄλλοις ταῖς δὲ, πρὸς τὴν ἡβὴν παρ-
 σάγουσιν. ὅσα δ' ἂν διαμείνη τοῖσι παι-
 δίοισι, καὶ μὴ ἀπολυθῆ περὶ τὸ ἡβασ-
 κειν, ἢ τῆσι θήλεσι περὶ τὰς τῶν καλα-
 μνηίων ῥήζιας, χρονίζειν εἴωθε.

κδ'. Τοῖσι δὲ νεηνίσκοισιν, αἵματος
 πλύσιες, φθίσιες, πυρετοὶ ὀξείες, ἐπιλη-
 ψία, καὶ τὰλλα νεσήματα, μάλις δὲ τὰ
 παθητημύα.

λε'. Τοῖσι δὲ ὑπὲρ τὴν ἡλικίην ταύ-
 την, ἄσθματα, πλωρίτιδες, περιπνευ-
 μονία, λήθαργοι, φρενίτιδες, καῦσοι,
 διάρροια χρόνια, χολέρα, δυσεντερία,
 λειντερία, αἰμορροΐδες.

λα'. Τοῖσι δὲ πρεσβύτησι, δύσπνοια,
 κατάρροι βηχώδες, τραυτηρία, δυσχ-
 ρία, ἄρθρων πόνοι, νεφρίτιδες, ἰλιγοι,
 ἀποπληξία, καχεξία, ξυσμοὶ τῶν ἑ-
 μάτος ὄλων, ἀγρυπνία, κοιλίης, καὶ ὀφ-
 θαλμῶν, καὶ ῥινῶν ὑγρότητες, ἀμβλυω-
 πία, γλαυκώσιες, βαρυηκοΐα.

Τμῆμα τέταρτον.

ΤΑΣ κυΐσας φαρμακείην, ἢν ὄργα, τείράμνηνα, καὶ ἄχρι ἑπτὰ μηνῶν ἤσπον δὲ ταύτας. τὰ δὲ νήπια, καὶ πρεσβύτερα, εὐλαβέεσθαι χρή.

β'. Εν τῆσι φαρμακείησι τοιαῦτα ἀγειν ἐκ τῆς ζωῆς, ὁκοῖα καὶ αὐτόματα ἰόντα χρήσιμα· τὰ δ' ἐναντίως ἰόντα, παύειν.

γ'. Ην μὲν, οἷα δεῖ καθαίρεσθαι, καθαίρων, συμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέρουσι· τὰ δὲ ἐναντία, δυσχερῶς.

δ'. Φαρμακείην, θερέος μὲν, μάλλον τὰς ἄνω· χειμῶνος δὲ, τὰς κάτω.

ε'. Ὑπὸ κύνα, καὶ παρὰ κυνὸς, ἐργώδεες αἱ φαρμακείαι.

ς'. Τὰς ἰχθύνες, καὶ εὐημέας, ἄνω φαρμακείην, ὑποσελλομνύες χειμῶνα.

ζ'. Τὰς δὲ δυσημέας, καὶ μέσως εὐσάρκας, κάτω, ὑποσελλομνύες θερέος.

η'. Τὴς δὲ φθινώδεας, ὑποσελλομύους τὰς ἄνω (φαρμακείας.)

θ'. Τὴς δὲ μελαγχολικὰς, ἀδροτέρως τὰς κάτω. τῷ αὐτῷ λογισμῷ τὰναντία προσιθεῖς.

ι'. Φαρμακδεῖν ἐν τοῖσι λίην ὀξέσιν, ἢν ὀργᾶ, αὐθημερόν· χρονίζειν γὰρ ἐν τοῖσι τοιούτοις, κακόν.

ια'. Οκόσοισι εἰσρόφοι, καὶ περὶ τὸν ὀμφαλὸν πόνοι, ἢ ὀσφύος ἀλγῆμα, μὴ λυόμενον, μήτε ὑπὸ φαρμακείας, μήτ' ἄλλως, ἐς ὑδρωπαξερὸν ἰδρύνε).

ιβ'. Οκόσοισι κοιλία λεινῆριώδεες, χειμῶνος φαρμακδεῖν ἄνω, κακόν.

ιγ'. Πρὸς τὴς ἐλλεβόρας, τοῖσι μὴ ρηϊδίως ἄνω καθαρομύοισι, πρὸ τῆς πόσιος πρὸς γράναιεν τὰ σώματα, πλείονι τροφῇ, ἢ ἀναπαύσει.

ιδ'. Ἐπὶν πῆ τις ἐλλέβορον, πρὸς μὲν τὰς κινήσιας τῶν σωμάτων, μᾶλλον ἀγειν. πρὸς δὲ τοὺς ὕπνους, ἢ μὴ κινήσιας, ἥσον. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ναυτι-

λίη, ὅτι κίνησις τὰ ζώματα ταρασσει.

ιε'. Ἐπὶν βῆλη μᾶλλον ἄγειν τὸν ἐλλέβορον, κίνει τὸ σῶμα· ἐπὶν δὲ παύσαι, ὕπνον ποίει, καὶ μὴ κίνει.

ισ'. Ἐλλέβορος ἐπικίνδυνος τοῖσι τὰς ζάρκας ὑγείας ἔχουσι· πασμὸν γὰρ ἐμποίει.

ιζ'. Ἀπυρέτω ἐόντι, ἀποσιλίη, καὶ καρδιωγμός, καὶ σκολόδιος, καὶ σόμα ἐκπικρῶμα, ἄνω φαρμακείης δεῖσθαι, σημαίνει.

ιη'. Τὰ ὑπὲρ τῆς φρενῶν ὀδυνήματα, ὁκόσα καθάρσιος δέον, ἄνω φαρμακείης δεῖσθαι, σημαίνει· ὁκόσα δὲ κάτω, κάτω.

ιδ'. Οκόσοι ἐν τῆσι φαρμακοποσίησι μὴ διψῶσι καθαιρόμενοι, ἔστωσαν, πρὶν ἢ διψήσωσιν.

κ'. Ἀπυρέτοις ἐῶσιν ἢν γῆνη σρόφος, καὶ γυνάτων βάρος, καὶ ὀσφύος ἀλγισμα, κάτω φαρμακείης δεῖσθαι, σημαίνει.

κά'. Ὑποχωρήματα μέλανα, ὁκοῖον αἷμα μέλαν, ἀπ' αὐτομάτη ἰόντα, καὶ ξὺν πυρετῶ, καὶ ἀνά πυρετῶ, κάκιστα.

κ) ὁκόσω ἂν τὰ χρώματα ὑποχωρημά-
των πλείω, πονηρότερα ἢ μᾶλλον κάκιον·
ξὺν φαρμάκῳ δὲ, ἄμεινον. καὶ, ὁκόσω ἂν
χρώματα πλείω, ἔ πονηρά.

κβ'. Νυσημάτων ὁκόσων ἀρχομύων,
ἢν χολὴ μέλαινα ἢ ἄνω, ἢ κάτω ἐπέλθῃ
θανάσιμον.

κγ'. Οκόσοισιν ἐκ νυσημάτων ὀξέων,
ἢ ἐκ πολυχρονίων, ἢ ἐκ τραμάτων, ἢ
ἄλλως πῶς λεπτυνομύοις, χολὴ μέ-
λαινα, ἢ ὁκοῖον αἷμα μέλαν, ἐπέλθῃ, τῇ
ὑπεραίῃ ἀποθνήσκουσι.

κδ'. Δυσεντερίη, ἢν ἀπὸ χολῆς με-
λαίνης ἀρξῆ), θανάσιμον.

κε'. Αἷμα ἄνω μὲν, ὁκοῖον ἂν ἦ, κα-
κόν· κάτω δὲ, ἀγαθόν, μέλαν ὑποχωρέον.

κς'. Ἦν ὑπὸ δυσεντερίης ἐχομύω
οῖον (ἀρκες ὑποχωρήσωσι, θανάσιμον.

κζ'. Οκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν
αἰμορραγέει πλῆθος ὁκοθενῶν, ἐν τῇσιν
ἀναλήψουσι, τετέοισιν αἰ κοιλίαν καθυ-
γραίνον).

κη'. Οκόσοι(ι) χολώδεα τὰ διαχωρή-
μαλα, κωφώσιος ἐπιγυνομένης, παύε(ν)· ἢ
ὀκόσοι(ι) κώφω(ι)ς, χολωδέων ἐπιγυνομέ-
νων, παύε(ν).

κθ'. Οκόσοι(ιν) ἐν τοῖ(ι) πυρελοῖ(ιν)
ἐκταίοι(ιν) ἐξ(ι) ρίγεα γίνε(ν), δύσκρια.

λ'. Οκόσοι(ι) παροξυσμοὶ γίνον(ν), ἢν
ἂν ὥρην ἀφῆ ὁ πυρελὸς, ἐς τὴν αὐριον
τὴν αὐτὴν ὥρην ἢν λάβη, δύσκρια.

λα'. Τοῖ(ι) κοπώδε(ιν) ἐν τοῖ(ι) πυρε-
τοῖσιν, ἐς ἄρθρα, καὶ παρὰ τὰς γνάθους
μάλισα, αἱ ἀποσάσεις γίγνον(ν).

λβ'. Οκοσοι(ι) δὲ ἀνισαμύοι(ιν) ἐκ
τῆ(ν) γέ(ων) τι πονέ(ν), ἐνταῦθα αἱ ἀποσά-
σεις γίγνον(ν).

λγ'. Ατάρ, ἢν ἢ πεπεπονηκός τι ἢ
πρὸ τῆ(ν) νοσέειν, ἐνταῦθα σπρίζει ἢ νῆσος.

λδ'. Ἦν ὑπὸ πυρελοῦ ἐχομύω, οἰδή-
ματος μὴ ἐόντος ἐν τῇ φάρυγγι, πνίξ
ἐξαίφνης ἐπιγίγνη(ν), θανάσιμον.

λε'. Ἦν ὑπὸ πυρελοῦ ἐχομύω ὁ τρά-
χηλος ἐξαίφνης ἐπισραφῆ, ἢ μόλις κα-

ταπίνειν δύνη), οιδήματος μὴ ἑόντος, θανάσιμον.

λς'. Ιδρωτες πυρεταίνουσιν ἢν ἄρξωνται, ἀγαθοὶ τριῖαῖοι, καὶ πεμπταῖοι, καὶ ἑβδομαῖοι, καὶ ἑνναῖαῖοι, καὶ ἑνδεκαῖαῖοι, καὶ τεσσαρεσκαίδεκαῖαῖοι, καὶ ἑπτακαίδεκαῖαῖοι, καὶ μίη καὶ εἰκοσῆ, καὶ ἑβδόμη καὶ εἰκοσῆ, καὶ τριακοσῆ πρώτη, καὶ τριακοσῆ τετάρτη. ἔτσι γὰρ οἱ ιδρωτες νόσος κρίνουσιν. οἱ δὲ μὴ ἔτιως γινόμενοι, πόνον σημαίνουσι, καὶ μῆκος νόσου, καὶ ὑποτροπιασμός.

λζ'. Οἱ ψυχροὶ ιδρωτες, ζὺν μὲν ὄξει πυρετῶ γινόμενοι, θάνατον ζὺν πρηύτερω δὲ, μῆκος νόσου σημαίνουσι.

λη'. Καὶ ὅκως ἐνὶ τῷ σώματι ιδρώς, ἐνταῦθα φράζει τὴν νόσον.

λθ'. Καὶ ὅκως ἐνὶ τῷ σώματι δερμὸν, ἢ ψυχρὸν, ἐνταῦθα ἡ νόσος.

μ'. Καὶ ὅκως ἐν ὅλῳ τῷ σώματι μελαβολαί, καὶ ἢν τὸ σῶμα καταψύχη, ἢ αὐθις θερμαίνη, ἢ χρῶμα ἕτερον ἐξ ἑτέρου γίγη, μῆκος νόσου σημαίνει.

μα'. Ιδρῶς πολὺς ἐξ ὕπνου ἀνά φα-
νερῆς αἰτίας γινόμενος, τὸ σῶμα (σημαί-
νει ὅτι πλείονι τροφῇ χρέε'). ἢν δὲ τρο-
φὴν μὴ λαμβάνοντι τῆτο γίγνηται, (ση-
μαίνει ὅτι κενώσιος δέε').

μβ'. Ιδρῶς πολὺς, ψυχρὸς ἢ θερ-
μὸς, αἰεὶ ῥέων, ὁ μὲν ψυχρὸς μείζω, ὁ δὲ
θερμὸς ἐλάσσω νῦσον (σημαίνει).

μγ'. Οἱ πυρετοὶ, ὀκόςοι μὴ διαλεί-
ποντες διὰ τρίτης ἰχυρότεροι γίγνον',
μᾶλλον ἐπικίνδυνοι ὅτῳ δ' ἂν τρόπῳ δια-
λείπωσι, (σημαίνει ὅτι ἀκίνδυνοι).

μδ'. Οκόςοισι πυρετοὶ μακροὶ, τεττέοισι
φύματα ἐς τὰ ἄρθρα, ἢ πόνοι ἐγγίνον'.

μέ'. Οκόςοισι φύματα ἐς τὰ ἄρθρα,
ἢ πόνοι ἐκ πυρετῶν μακρῶν γίγνον', ἔ-
τοι σιλίοσι πλείοσι χρέον'.

μς'. Ἦν ῥῆγος ἐπιπίπῃ πυρετῶ μὴ
διαλείποντι, ἢ δὴ ἀσθενεῖ ἐόντι, θανάσιμον.

μζ'. Αἱ ἀποχρέμψιες αἰ ἐν τοῖσι πυ-
ρετοῖσι μὴ διαλείψουσιν αἰ πελιδναί, καὶ
αἱμαλώδεες, καὶ δυσώδεες, καὶ χολώδεες,

πάσαι κακά. ἀποχωρῆσαι δὲ καλῶς, ἀ-
γαθαί. καὶ καλὰ τὰς διαχωρήσεις, καὶ καλὰ
τὰ ἔρα. ἢν δὲ μή τι τῶν συμφερόντων
ἐκκρίνη) διὰ τῶν τόπων τῶν κακόν.

μη'. Ἐν τοῖσι μὴ διαλείπῃσι πυρε-
τοῖσιν, ἢν τὰ μὲν ἔξω ψυχρὰ ἦ, τὰ δὲ
ἔνδον καὶ) καὶ δίψην ἔχη, θανάσιμον.

μθ'. Ἐν μὴ διαλείποντι πυρετῶ, ἢν
χεῖλος ἢ ὄφρυς, ἢ ὄφθαλμὸς, ἢ ρίς δια-
σραφῆ, ἢν μὴ βλέπη, ἢν μὴ ἀκῆ, ἢδὲ
ἀδενέος ἐόντος τοῦ σώματος, ὅ,τι ἂν τε-
τέων γῆ), ἐγγύς ὁ θάνατος.

ν'. Οὐκ ἂν ἐν πυρετῶ μὴ διαλείπον-
τι δύσπνοια γῆ), καὶ παραφροσύνη, θά-
νάσιμον.

να'. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἀποσήματα,
μὴ λυόμενα πρὸς τὰς πρώτας κρίσεις,
μῆκος νέου σημαίνει.

νβ'. Οὐκόσοι ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν, ἢ ἐν
τῆσιν ἄλλησιν ἀρρώσεισι, καλὰ πρῶτα
ρεσιν δακρύσιν, ἔδεν ἄτοπον. οὐκόσοι δὲ
μὴ καλὰ πρῶτα ρεσιν, ἀτοπώτερον.

γγ'. Οκόσοιζι δὲ ἐπὶ τῷ ὀδόντων ἐν τοῖζι πυρελοῖζι περιγλιχρα γίνε'), ἰχυρότεροι γίγνον' οἱ πυρελοί.

γδ'. Οκόσοιζιν ἐπὶ πολὺ βῆχες ξηραὶ, βραχέα ἐρεθίζουσα, ἐν πυρετοῖζι καυσώδεζιν, ἢ πάνυ τοι διψώδεες εἰσίν.

γέ'. Οἱ ἐπὶ βεβῶζι πυρελοί, πάντες κακοὶ, πλὴν τῷ ἐφημέρων.

γς'. Πυρέσσοντι ἰδρῶς ἐπιγρόμμος, μὴ ἐκλείποντος τῷ πυρελῷ, κακόν. μηκύνει γὰρ ἢ νῆσος, καὶ ὑγρασίην πλείω ζημαίνει.

γζ'. Ὑπὸ πασμῶ, ἢ τελάνη ἐνοχλημῶ, πυρελὸς ἐπιγρόμμος λύει τὸ νῆσημα.

γη'. Ὑπὸ καύσῃ ἐχομῶ, ἐπιγρόμμος ῥίγεος, λύσις (γίνε').

γδ'. Τριταῖος ἀκριβῆς κρίνε') ἐν ἑπτὰ περιόδοιζι τὸ μακρόταλον.

ξ'. Οκόσοιζιν ἂν ἐν τοῖζι πυρελοῖζι τὰ ὦτα κωφθῆ, αἷμα ἐκ ῥινῶν ῥυέν, ἢ κοιλίη ἐκλαραχθεῖζα, λύει τὸ νῆσημα.

ξά'. Πυρέασονλι, ἢν μὴ ἐν περὶ σῆζιν ἡμέρησιν ἀφῆ ὁ πυρελὸς, ὑπόροπιάζειν εἶωθεν.

ξβ'. Οκόσοιζιν ἐν τοῖζι πυρελοῖζι ἐκλεροι ἐπιγίγνον) πρὸ τῆς ἐπὶ ἡμερῶν, κακόν. (ἢν μὴ ξυνδόσιες ὑγρῶν κατὰ τὴν κοιλίην γύων.)

ξγ'. Οκόσοιζιν ἐν τοῖζι πυρελοῖζι καθ' ἡμέρην ῥίγεα γίνε), καθ' ἡμέρην οἱ πυρελοὶ λύον).

ξδ'. Οκόσοιζιν ἐν τοῖζι πυρελοῖζι τῆ ἐβδόμη, ἢ τῆ ἐνάτη, ἢ τῆ ἐνδεκάτη, ἢ τεσσαρεσκαδεκάτη ἐκλεροι ἐπιγίνονται, ἀγαθόν ἢν μὴ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον σκληρὸν ἦ· ἢν δὲ μὴ, ἐκ ἀγαθόν.

ξε'. Ἐν τοῖζι πυρελοῖζι περὶ τὴν κοιλίην καῦμα ἰχυρὸν, καὶ καρδιωσμὸς, κακόν.

ξς'. Ἐν τοῖζι πυρελοῖζι τοῖζι ὀξέσιν, οἱ πασμοὶ, καὶ οἱ περὶ τὰ σπλάγχνα πόνοι ἰχυροὶ, κακόν.

ξζ'. Ἐν τοῖζι πυρελοῖζι οἱ ἐκ τῆς ὑπῆγων φόβοι, ἢ πασμοὶ, κακόν.

ξή'. Εν τοῖσι πυρελοῖσι τὸ πνεῦμα
πυρετικόπλον, κακόν· πασμὸν γ' ἰσημαίνε.

ξθ'. Οκόσοισιν ὕρα παχέα, θρομ-
βώδεια, ὀλίγα, ἐκ ἀπυρέλοισι, πλῆθος
ἐπελθὸν ἐκ τρέων λεπλόν, ὠφελεί. μά-
λισα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔρχε), οἷσιν ἐξ ἀρ-
χῆς, ἢ διὰ ταχέων, ὑπόσαζιν ἴχει.

ο'. Οκόσοισι δὲ ἐν πυρελοῖσι τὰ ὕρα ἀ-
νατελαραγμύα, οἷον ὑποζυγίων, τρέλοισι
κεφαλαλγία ἢ πᾶρειζιν, ἢ παρέσον).

οα'. Οκόσοισι ἐβδομαῖα κρίνε), τε-
τέοισιν ἐπινέφελον ἴχει τὸ ὕρον τῆ τε-
τάρτη ἐρυθρόν, καὶ τᾶλλα κατὰ λόγον.

οβ'. Οκόσοισιν ὕρα διαφανέα, λεκὰ,
πυονηρά. μάλισα δὲ ἐν τοῖσιν φρενιλικοῖ-
σιν ἐπιφαίνε).

ογ'. Οκόσοισιν ὑποχόνδρια μελέωρα
διαβορβορίζοντα, ὄσφύος ἀλγύματος ἐπι-
γμομύα, αἱ κοιλία τρέλοισι καθυγραί-
νον). ἢν μὴ φύσα κατάρραγέωσιν, ἢ ὕρα
πλῆθος ἐπέλθη. ἐν πυρελοῖσι δὲ ταῦτα.

οδ'. Οκόσοισιν ἐλπίς ἐς ἄρθρα ἀφί-

σαοθα, ῥύε) τῆς ἀποσάσιος ἕρον πολυ, κὺ παχυ, κὺ λακὸν γιγνόμενον, οἶον ἐν τοῖσι κοπώδεσι πυρελοῖσι τέλαρταμοῖσιν ἀρχε) ἐνίοισι γίγνεσθαι. ἦν δὲ κὺ ἐκ τῶ ῥινῶν αἰμορραγήση, κὺ πάνυ ταχυ λυε-
ται.

οε'. Ἦν αἷμα, ἢ πῦον ἕρη, τῶ νεφρῶν, ἢ τῆς κύσιος ἔλκωσιν σημαίνει.

οσ'. Οκόσοισιν ἐν τῶ ἕρω παχεῖ ἐόντι, σαρκία μικρὰ ἢ ὡσπερ τρίχες ξυνεξέρχον), τέλειοισιν ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἐκκρίνε).

οζ'. Οκόσοισιν ἐν τῶ ἕρω παχεῖ ἐόντι, πιτυρώδεα ξυνεξέρε), τέλειοισιν ἢ κύσις ψωριᾶ.

οη'. Οκόσοι ἀπὸ ταυτομάτε αἷμα ἕρεσι, τέλειοισιν ἀπὸ τῶ νεφρῶν φλεβίε ῥῆξιν σημαίνει.

οθ'. Οκόσοισιν ἐν τῶ ἕρω ψαμμώδεα ὑφίστα), τέλειοισιν ἢ κύσις λιθιᾶ.

ω'. Ἦν αἷμα ἕρη, κὺ θρόμβος, καὶ τραγγερίην ἔχη, κὺ ὀδύνη ἐμπίπη ἐς τὸ

ὑπογάστριον, ἢ ἐς τὸ περιναγον, τὰ πε-
ρὶ τὴν κύστιν πονέει.

πα'. Ἦν αἷμα, ἢ πῦον ἔρει, ἢ λε-
πίδας, καὶ ὀσμὴ βαρεῖη ἢ, τῆς κύστιος
ἔλκωσιν σημαίνει.

πβ'. Οκόσοισιν ἐν τῇ ἔρήθρη φῦμα
φύε), τριλέοισι, διαπυήσαντος ἢ ἐκρα-
γῆτος, λύσις.

πγ'. Οὔρησις νύκτωρ πολλὴ γιγνο-
μένη, σμικρὴν τὴν ὑποχώρησιν σημαίνει.

Τμήμα πέμπτον.

ΣΠΑΣΜΟΣ ἐξ ἑλλεβόρα, θανάσι-
μον.

β'. Ἐπὶ τρώματι σπασμὸς ἐπιγρό-
μνος, θανάσιμον.

γ'. Αἷματος πολλῆ ρυέντος, σπασ-
μὸς, ἢ λυγμὸς ἐπιγρόμνος, κακόν.

δ'. Ἐπὶ ὑπερκαθάρσει σπασμὸς, ἢ
λυγμὸς ἐπιγρόμνος, κακόν.

ε'. Ἦν μεθύων ἐξάφνης ἄφωνός τις

γῆ), παλαιὸς ἀποθνήσκει, ἢ μὴ πυ-
ρελὸς ἐπιλάβῃ, ἢ ἐς τὴν ὥρην ἐλθὼν, καθ'
ἢν αἰ κραιπάλα λυόν), φθέγξῃ).

ε'. Οκόσοι ὑπὸ τετάρτῃ ἀλίσκον), ἐν
τέσσαρσιν ἡμέρησιν ἀπόλλυν). ἢν δὲ ταύ-
τας διαφύγῳσιν, ὑγιέες γίνον).

ζ'. Τὰ ἐπιληπτικὰ οκόσοισι παρ' τῆς
ἡβῆς γίγνέ), μελάσασιν ἴχει. οκόσοισι
δὲ πέντε ἢ εἴκοσιν ἑτέων γίγνέ), τετάρτοι-
σι τὰ πολλὰ ζυναποθνήσκει.

η'. Οκόσοι πλάγιοι γενόμενοι ἐκ
ἀνακαθάρον) ἐν τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέ-
ρησι, τετάρτοισιν ἐς ἐμπύημα μεθίσσ).

θ'. Φθίσις γίνεται μάλιστ' ἡλικίῃσι
τῆσιν ἀπὸ οκτωκαίδεκα ἑτέων μέχρι
πέντε ἢ τριήκοντα.

ι'. Οκόσοισι κυνάγχην διαφύγῳσιν,
ἐς τὸν πλάμονα τρέπε), ἐν ἐπτά ἡμέ-
ρησιν ἀποθνήσκουσιν. ἢν δὲ ταύτας δια-
φύγῳσιν, ἔμπυοι γίνον).

ια'. Τοῖσιν ὑπὸ τῆς φθισίῳν ἐνοχλε-
μύοισιν, ἢν τὸ πλύσμα, ὅπερ ἂν ἀπο-

βήσῳσι, βαρὺ ὄζη ἐπὶ τὰς ἀνθρακας ἐπι-
 χεόμενον, ἢ αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κεφα-
 λῆς ρέωσι, θανατῶδες.

ιβ'. Οκόσοισιν ἂν φθισιῶσιν αἱ τρί-
 χες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ρέωσιν, ἔτοι, δι-
 ἀρροίης ἐπιγμομῆς, ἀποθνήσκουσιν.

ιγ'. Οκόσοι αἷμα ἀφρῶδες ἀναπλύου-
 σι, τελέοισιν ἐκ τῆς πλάμονος ἢ τοιαύ-
 τη ἀναγωγῇ γίγνεται).

ιδ'. Ὑπὸ φθίσιος ἐχομῶν διαρροία
 ἐπιγμομῆ, θανατῶδες.

ιε'. Οκόσοι ἐκ πλάριτιδος ἔμπυοι
 γίγνεται), ἢν ἀνακαθαρθῶσιν ἐν τεσσαρά-
 κοντα ἡμέρησιν, ἀφ' ἧς ἂν ἡ ρῆξις γῆ-
 ται, παύεται). ἢν δὲ μὴ, ἐς φθίσιν με-
 δίσαν).

ισ'. Τὸ θερμὸν βλάπτει ταῦτα τοῖ-
 σι πλεονάκεις χρεομένοισι· σαρκῶν ἐκ-
 θήλυνσιν, νάρων ἀκράτεια, γνώμης νάρ-
 κωσιν, αἱμορραγίας, λειποθυμίας· ταῦ-
 τα, οἷσι θάνατος.

ιζ'. Τὸ δὲ ψυχρὸν, πασμῆς, τετά-

νης, μελασμός, ἢ ρίγεια πυρετώδεια.

ιη'. Τὸ ψυχρὸν πολέμιον ὀσέοισιν, ὀδῶσι, νάρκοις, ἐγκεφάλῳ, νωβιαίῳ μυελῶ· τὸ δὲ θερμὸν, ὠφέλιμον.

ιδ'. Οκόσα καλέψυκται, ἐκθερμαίνεῖν δεῖ, πλὴν ὀκόσα αἰμορραγέει, ἢ μέλλει.

κ'. Ελκεσι τὸ μὲν ψυχρὸν δακνῶδες, δέρμα περισκληρύνει, ὀδύνην ἀνεκπύητον ποιέει, μελασμός, ρίγεια πυρετώδεια, πασμός, ἢ τετάνος.

κα'. Ἐσι δὲ, ὅκτι ἐπὶ τετάνῳ ἀνὰ ἔλκεος νέῳ εὐσάρκῳ, θέρεος μέσῳ, ψυχρῷ πολλῷ κατάχυσις ἐπανάκλισιν θέρμης ποιέει. Θέρμη δὲ ταῦτα ρύει.

κβ'. Τὸ θερμὸν ἐκπυητικόν, ἔκ ἐπὶ πάντι ἔλκει, μέγιστον σημεῖον ἐς ἀσφαλὴν δέρμα μαλάσσει, ἰχναίνει, ἀνώδυνον, ριγέων, πασμῶν, τετάνων παρηγορικόν· τὴν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ καρβάρην λύει· πλεῖστον δὲ διαφέρει ὀσέων κατὰ γμασι· τριτέων δὲ μάλιστα, τοῖσιν ἐν

κεφαλῇ ἕλκεα ἔχουσι· καὶ ὀκόσα ὑπὸ ψύ-
ξιος θνήσκουσι, ἢ ἐκκῆται· καὶ ἔρπυσιν ἐοθιο-
μύοισιν, ἔδρη, ἀδοίω, ὑσέρη, κύσει. τε-
τέοισι τὸ μὲν θερμὸν φίλον καὶ κρῖνον· τὸ δὲ
ψυχρὸν πολέμιον καὶ κλεῖνον.

κγ'. Ἐν τέλειοισι δὲ δεῖ τῷ ψυχρῷ
χρέεσθαι, ὀκόθεν αἰμορραγέει, ἢ μέλλει,
μὴ ἐπ' αὐτὰ, ἀλλὰ περὶ αὐτὰ, ὀκό-
θεν ἐπιρρεῖ. καὶ ὀκόσαι φλεγμοναί, ἢ
ἐπιφλογίσματα ἐς τὸ ἐρυθρὸν καὶ ὑφαμμον
ρέπονθα νεαρῷ αἵματι, ἐπὶ ταῦτα· ἐπεὶ
τάγε παλαὰ μελαίνει· καὶ ἐρυσίπελας
τὸ μὴ ἐλκόμενον (ὠφελεῖ) ἐπεὶ τότε
ἐλκόμενον βλάπτει.

κδ'. Τὰ ψυχρὰ, οἷον χιῶν, κρύσταλ-
λος, τῷ σήθει πολέμια, βηχέων κινήσι-
κά, αἰμορροϊκά, καταρροϊκά.

κε'. Τὰ δὲ ἐν ἄρθροισιν οἰδήμα-
τα καὶ ἀλγήματα ἄτερ ἕλκεος, καὶ
ποδαγρικά, καὶ πᾶσμαλα, τέτων τὰ
πλεῖστα τὸ ψυχρὸν πολλὸν καταχεό-
μενον ῥηίζει τε καὶ ἰχναίνει, καὶ ὀδύνην

λύει. νάρκη γὰρ μετρίη ὀδύνης λυτική.

κς'. Ὑδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον, καὶ ταχέως ψυχόμενον, κεφόταλον.

κζ'. Οκόσοιζι δὲ πιεῖν ὀρέξεις νύκτωρ, τοῖζι πάνυ διψῶσιν, ἢν ἐπικοιμηθῶσιν, ἀγαθόν.

κη'. Γυνακείων ἀγωγὸν ἢ ἐν ἀρώμασι πυρίη πολλαχῶς δὲ καὶ ἐς ἄλλα χρυσίμη ἂν ἦν, εἰ μὴ καρθηβαρίας ἐνεποίει.

κθ'. Τὰς κύστας φαρμακδεῖν, ἢν ὀργᾶ, τέτραμνα, καὶ ἄχρι ἐπὶ μινῶν ἦσον δὲ ταύτας. τὰ δὲ νήπια, καὶ πρεσβύτερα, ἀλαβέεσθαι χρή.

λ'. Γυνακὶ ἐν γαστρὶ ἐχέσθαι ἀπὸ τινος τῆς ὀξέων νεσημάτων ληφθῆναι, θανάσιμον.

λα'. Γυνὴ ἐν γαστρὶ ἐχέσθαι φλεβοκομηθεῖσα ἐκλιτρώσκει καὶ μᾶλλον, εἰ μείζον εἴη τὸ ἔμβρυον.

λβ'. Γυνακὶ αἷμα ἐμεέσθαι, τῆς καταμηνίων ραγῶτων, λύσις γίνεσθαι.

λγ'. Γυνακὶ τῆς καταμηνίων ἐκλει-

πόντων, αἷμα ἐκ τῶν ρινῶν ρυῖναι, ἀγαθόν.

λδ'. Γυνακὶ ἐν γαστρὶ ἐχέση ἢν ἡ κοιλίη πολλὰ ρυῖ, κίνδυνος ἐκίρωσαι.

λε'. Γυνακὶ ὑπὸ ὑσερικῶν ἐνοχλημάτων, ἢ δυσοκία, πλαρμὸς ἐπιγρόμενος, ἀγαθόν.

λς'. Γυνακὶ τὰ καλαμῖνια ἄχροα, καὶ μὴ κατὰ τὰ αὐτὰ αἰεὶ γιγνόμενα, καθάρσιος δεῖσθαι σημαίνει.

λζ'. Γυνακὶ ἐν γαστρὶ ἐχέση, ἢν οἱ μαδοὶ ἐξαίφνης ἰχνοὶ γίνωνται, ἐκτιτρώσκει.

λη'. Γυνακὶ ἐν γαστρὶ ἐχέση, ἢν ὁ ἕτερος μαδὸς ἰχνὸς γίνῃ) δίδυμα ἐχέση, θάτερον ἐκίτρώσκει· καὶ ἢν μὲν ὁ δεξιὸς ἰχνὸς γίνῃ), τὸ ἄρσεν· ἢν δὲ ὁ ἀριστερὸς, τὸ θῆλυ.

λθ'. Ἦν γυνὴ μὴ κύβσα, μηδὲ τελονῆσα, γάλα ἔχη, ταύτη τὰ καλαμῖνια ἐκλέλοιπε.

μ'. Γυνακξὶν ὀκίασιν ἐς τοὺς τιτ-

θὺς αἷμα συσρέφεται, μανίην σημαίνει.

μα'. Γυναῖκα ἢν θέλης εἶδέναι εἰ κύει, ἐπὶν καθάδειν μέλλη, (ἀδείπνω ἐύση) μελίκραλον δίδοναι πιεῖν. κῆν μὲν σρόφον ἔχη περὶ τὴν γαστέρα, κύει ἢν δὲ μὴ, ὄ κύει.

μβ'. Γυνὴ ἔγκυος, εἰ μὲν ἄρρεν κύει, εὐχρως ἐστίν· ἢν δὲ θῆλυ, δύχρως.

μγ'. Ἦν γυναικὶ κύση ἐρυσίπελας ἐν τῇ ὑσέρῃ γῆν), θανατῶδες.

μδ'. Οκόσαι παρὰ φύσιν λεπταὶ ἐῦσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσιν, ἐκλιτρώσκουσι, πρὶν ἢ παχυνθῆναι.

μέ'. Οκόσαι δὲ μετρίως τὸ σῶμα ἔχουσαι ἐκλιτρώσκουσι δίμηναι ἢ τρίμηναι ἄτερ προφάσιος φανερῆς, ταύτησιν αἰ κοτυληδόνες μύξης μεσαὶ εἰσι, ἢ ὄ δύναν) κραλεῖν ὑπὸ τῆ βάρους τὸ ἔμβρυον, ἀλλ' ἀπορρήγνυν).

μς'. Οκόσαι παρὰ φύσιν παχεῖαι ἐῦσαι μὴ ξυλλαμβάνουσιν τῇ ἐν γαστρὶ, ταύτησι τὸ ἐπίπλοον τὸ σῶμα τῆ ὑσε-

ρῶν ἀποπιέζει, καὶ πρὶν ἢ λεπυνθῆναι, ἔκυσιν.

μζ'. Ἦν ὑσέρη ἐν τῷ ἰχίῳ ἐγκειμένη διαπύση, ἀνάγκη ἔμμοιον γνέσθαι.

μη'. Ἐμβρυα, τὰ μὲν ἄρσενά ἐν τοῖσι δεξιόισι, τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖσιν ἀριστεροῖσι μᾶλλον.

μθ'. Ἐς ὑσέρων ἐκπλώσιας πλαρμικὸν ἐπιτιθεῖς, ἐπιλαμβάνειν τὰς μυκλήρας καὶ τὸ σῶμα.

ν'. Γυνακὶ τὰ καλαμῆνια ἢν βέλη ἐπιχέειν, σικύην ὡς μεγίστην πρὸς τὰς τίθδὺς πρὸςβαλλε.

να'. Οκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσι, τρέλων τὸ σῶμα τῷ ὑσέρων ζυμμέμυκεν.

νβ'. Ἦν γυνακὶ ἐν γαστρὶ ἐχέση γάλα πολὺ ἐκ τῶν μαζῶν ῥυῆ, ἀσθενὲς τὸ ἔμβρυον σημαίνει. ἢν δὲ σερροὶ οἱ μασοὶ ἔωσιν, ὑγιεινότερον τὸ ἔμβρυον σημαίνει.

νγ'. Οκόσαι διαφθείρειν μέλλουσι τὰ ἔμβρυα, ταύτησιν οἱ τίθδοὶ ἰχνοὶ γίνονται. ἢν δὲ πάλιν σκληροὶ γῶν, ὀδύνη

ἔσαι, ἢ ἐν τοῖσι τιτθοῖσιν, ἢ ἐν τοῖσιν ἰχίοισιν, ἢ ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν, ἢ ἐν τοῖσι γένασι, καὶ ἔ διαφθείρουσιν.

νδ'. Οκόσησι τὸ σῶμα τῷ ὑπερῶν σκληρόν ἐστι, ταύτησιν ἀνάγκη τὸ σῶμα τῷ ὑπερῶν ζυμύειν.

νε'. Οκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσαι ὑπὸ πυρετῷ λαμβάνον), καὶ ἰχυρῶς ἰχναίνον), ἀνὰ πνεύμασι φανερῆς, τίκῃσι χαλεπῶς καὶ ἐπικινδύνως, ἢ ἐκλιτρώσκεισιν κινδυνάουσι.

νε'. Ἐπὶ ῥόω γυναικείῳ πασμὸς καὶ λειποθυμία ἢ ἐπιγνή), κακόν.

νε'. Καταμηνίων γινομένων πλειόνων, νῆσοι συμβαίνουσι καὶ μὴ γινομένων, ἀπὸ τῆς ὑσέρης γίγνον) νῆσοι.

νη'. Ἐπὶ ἀρχῷ φλεγμάνοντι, καὶ ἐπὶ ὑσέρη φλεγμάνουση, καὶ ἐπὶ νεφροῖσιν ἐμπύοισι, στραγγυρία ἐπιγίνε). ἐπὶ δὲ ἥπατι φλεγμάνοντι, λυγξ ἐπιγίνε).

νη'. Γυνή ἢ μὴ λαμβάνη ἐν γαστρὶ, βύλη δὲ εἶδέναι εἰ λήψε), περικαλύψας

ίματίοισι, θυμία κάτω. κῆν μὲν πο-
ρδαί σοι δοκέη ἢ ὁδμή διὰ τῶ σῶ-
ματος ἐς τὰς ρῖνας ἢ ἐς τὸ σῶμα, γί-
νωσκε, ὅτι αὐτὴ οὐ δι' ἐωυτὴν ἀγονός
ἐσιν.

ξ'. Ἦν γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχέσῃ αἰ-
καθάρσιες πορδαῶν), ἀδύνατον τὸ μ-
βρυον ὑγιαίνειν.

ξα'. Ἦν γυναικὶ καθάρσιες μὴ πο-
ρδαῶνται, μήτε φρίκης, μήτε πυρετῶ
ἐπιγρομῶν, ἄσαι δὲ αὐτῇ πρὸς πίπλωσι,
λογίζε ταύτην ἐν γαστρὶ ἔχειν.

ξβ'. Οκόσαι ψυχρὰς ἢ πυκνὰς τὰς
μήτρας ἔχουσιν, ἢ κνίσκῃσι, ἢ οκόσαι
καθύγρῃς ἔχουσιν τὰς μήτρας, ἢ κνίσκῃ-
σιν. ἀποσβέννῃ) γὰρ αὐταῖς ὁ γόνος. ἢ
οκόσαι ξηρὰς μᾶλλον ἢ περικαεῖς· ἐν-
δείη γὰρ τῆς τροφῆς φθείρε) τὸ σπέρμα.
οκόσαι δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τὴν κρᾶσιν ἔ-
χουσιν σύμμετρον, αἱ τοιαῦται ἐπίτεκνον
γίγνον).

ξγ'. Παραπλησίως δὲ ἢ ἐπὶ τῆς ἀρ-

ρένων. ἢ γὰρ δι' ἀραιότηλα τῆς σώματος τὸ πνεῦμα ἔξω φέρεται, πρὸς τὸ μὴ παραπέμπειν τὸ σπέρμα. ἢ διὰ τὴν πυκνότηλα τὸ ὑγρὸν εἰ διαχωρεῖται ἔξω. ἢ διὰ τὴν ψυχρότηλα εἰ ἐκπυρίαια, ὡσεὶ ἀθροίζεσθαι πρὸς τὸν τόπον τῆτον. ἢ διὰ τὴν θερμασίην τὸ αὐτὸ τῆτο γίνεται.

ξδ'. Γάλα διδόναι κεφαλαλγέσσι, κακόν. κακὸν δὲ καὶ πυρεταίνεσσι, καὶ οἷσιν ὑποχόνδρια μετέωρα διαβορβορίζοντα, καὶ τοῖσι διψώδεσσι. κακὸν δὲ καὶ οἷσι χολώδεσσι αἰ ὑποχωρήσεις, καὶ ἐν τοῖσι ὀξέσσι πυρετοῖσιν ἔσσι. καὶ οἷσιν αἵματος πολλὰ διαχώρησις γέγονεν. ἀρμόζει δὲ τοῖσι φθινώδεσσι μὴ λίην πολλῶ πυρέσσει διδόναι (γάλα,) καὶ ἐν πυρετοῖσι μακροῖσι καὶ βληχροῖσι, μηδὲνὸς τῆς περιημύων σημείων παρεόντος· παρὰ λόγον δὲ ἐκτετηκόσιν.

ξε'. Οκόσοισιν οἰδήματα ἐφ' ἔλκεσι φαίνοντα, εἰ μάλια σπῶνται, εἰδὲ μαίνοντα. τριέων δὲ ἀφανισθέντων ἐξαιφνης,

τοῖσι μὲν ὀπίθεν, πασμοί, τέτανοι· τοῖσι δὲ ἔμπροσθεν, μανία, ἢ ὀδύναυ πλῆρῃ ὀξεία, ἢ ἐμπύησις, ἢ δυσεντερία, ἢ ἐρυθρά ἢ τὰ οἰδήμαλα.

ξς'. Ην, τραυμάτων ἰχυρῶν ἐόντων καὶ πονηρῶν, οἰδήμαλα μὴ φαίνῃ, μέγα κακόν.

ξζ'. Τὰ χαῦνα, χρυσά· τὰ δὲ ἔνωμα, κακά.

ξη'. Τῶ τὰ ὀπίθεν τῆς κεφαλῆς ὀδυνωμῶν, ἢ ἐν μετώπῳ ὀρθῇ φλέψ τμηθεῖσα ὠφελείη.

ξθ'. Ρίγεα ἀρχεται, γυναίξι μὲν ἐξ ὀσφύος μᾶλλον, καὶ διὰ νῶτα εἰς κεφαλὴν. ἀνδράσι δὲ, μᾶλλον ὀπίθεν, ἢ ἔμπροσθεν τῆς σώματος, οἷον ἀπὸ τε πηχέων καὶ μηρῶν. ἀτὰρ καὶ τὸ δέρμα ἀραγόν. δηλοῖ δὲ τῆτο ἢ θρίξ.

ο'. Οἱ ὑπὸ τειαρταῶν ἀλισκόμοιοι, ὑπὸ πασμῶν ἢ πάνυ τι ἀλίσκον. ἢν δὲ ἀλίσκωνται πρῶτον, εἶτα ἐπιχρήται τειαρταῶς, παύον.

α'. Οκόσοισι δέρματα περιτείνεται
καρφαλέα ἢ σκληρά, ἀνὰ ἰδρώτων τε-
λεῶσι. οκόσοισι δὲ χαλαρά ἢ ἀραιά,
σὺν ἰδρῶτι τελεῶσι.

β'. Οἱ ἰκτερώδεις, ἢ πάνυ τι πινδ-
μαλώδεις εἰσιν.

Τμήμα ἕκτον.

ΕΝ τῆσι χρονίησι λειεντερίησιν ὄξυ-
ρευμὴ ἐπιγιγνομμένη, μὴ γενομένη
πρότερον, σημεῖον ἀγαθόν.

β'. Οἷσι ῥῖνες ὑγρότερα φύσει, ἢ ἡ
γονὴ ὑγρότερη, ὑγιαίνουσι νοσηρότερον· οἷ-
σι δὲ τάναντία, ὑγιεινότερον.

γ'. Εἰν τῆσι μακρῆσι δυσεντερίησιν
αἱ ἀποσιλίαι, κακόν· καὶ σὺν πυρετῶ,
κάκιον.

δ'. Τὰ περιμάδηρα ἕλκεα, κακοή-
θεα.

ε'. Τῶν ὀδυνέων ἢ ἐν πληρῆσι, καὶ
ἐν σήθεσι, καὶ ἐν τοῖσιν ἄλλοισι (μέρε-

σιν,) ἢν μέγα διαφέρωσι, καλαμαθιλέον.
 ε'. Τὰ νεφρίικα, καὶ ὀκόσα κατὰ τὴν
 κύσιν ἀλγύμαλα, ἐργωδῶς ὑγιάζει τοῖ-
 σι πρεσβύτησι.

ζ'. Τὰ ἀλγύμαλα τὰ κατὰ τὴν κοι-
 λίην γινόμενα, τὰ μὲν μετέωρα, κερφό-
 τερα· τὰ δὲ μὴ μετέωρα, ἰχυρότερα.

η'. Τοῖσιν ὑδρωπικοῖσι τὰ γινόμενα
 ἔλκεα ἐν τῷ σώματι, οὐ ρηϊδίως ὑγιά-
 ζεται.

θ'. Τὰ πλαίεα ἐξανθήμαλα ἔ πάνυ
 τι κνησμώδεα.

ι'. Κεφαλὴν πονέοντι, καὶ περιωδυνέ-
 οντι, πύον, ἢ ὑδωρ, ἢ αἷμα ῥυέν κατὰ
 τὰς ῥίνας, ἢ κατὰ τὸ σῶμα, ἢ κατὰ τὰ
 ὦτα, λύει τὸ νόσημα.

ια'. Τοῖσι μελαγχολικοῖσι, καὶ τοῖσι
 νεφριτικοῖσιν, αἱμορροΐδες ἐπιγινόμενα,
 ἀγαθόν.

ιβ'. Αἱμορροΐδας ἰσθέντι χρονίας, ἢν
 μὴ μία φυλαχθῆ, κίνδυνος ὑδρωπα ἐπι-
 γνέσθαι, ἢ φθίσειν.

ιγ'. Υπὸ λυγμῶ ἐχομύω πλῆρημοι ἐπιγνόμμοι, λύσει τὸν λυγμόν.

ιδ'. Υπὸ ὕδρωπος ἐχομύω, τῷ κατὰ τὰς φλέβας ἐς τὴν κοιλίην ὕδατος ρυέντος, λύσις.

ιε'. Υπὸ διάρροίης ἐχομύω μακρῆς, ἀπὸ ταυτομάτου ἔμετος ἐπιγνόμμος, λύει διάρροϊαν.

ισ'. Υπὸ πλῆριτιδος, ἢ ὑπὸ περιπλῆμονίης ἐχομύω διάρροϊα ἐπιγνομένη, κακόν.

ιζ'. Οφθαλμιῶντα ὑπὸ διάρροίης ληφθῆναι, ἀγαθόν.

ιη'. Κύσιν διακοπένι, ἢ ἐγκέφαλον, ἢ καρδίην, ἢ φρένας, ἢ τῶ ἐντέρων τι τῶ λεπτῶ, ἢ κοιλίην, ἢ ἥπαρ, θανατῶδες.

ιθ'. Ἐπὴν διακοπῆ ὀστέον, ἢ χόνδρος, ἢ νεῦρον, ἢ γνάθον τὸ λεπτόν, ἢ ἀκροποδίην, ἕτε αὐξέ), ἕτε συμφύεται.

κ'. Ἦν ἐς τὴν κοιλίην αἷμα ἐκχυθῆ παρὰ φύσιν, ἀνάγκη ἐκπυηθῆναι.

κα'. Τοῖσι μαγνομύοισι, κισσῶν, ἢ
αἰμορροΐδων ἐπιγγομύων, τῆς μανίης
λύσις.

κβ'. Οκόσα ῥήγμαλα ἐκ τῶ νώτε ἐς
τὴς ἀγκῶνας καταβάγει, φλεβοτομίη
λύει.

κγ'. Ἦν φόβος καὶ δυαδυμίη πολὺν
χρόνον διατελέη, μελαγχολικὸν τὸ τοῖσ-
τον.

κδ'. Ενίερων ἢν διακοπῆ τῶ λεπτῶ
τι, ἔξυμφύε).

κε'. Ερυσίπελας ἔσωθεν μὲν εἴσω τρέ-
πειται, ἐκ ἀγαθόν· ἔσωθεν δὲ ἔξω, ἀ-
γαθόν.

κς'. Οκόσοισιν ἂν ἐν τοῖσι καύσοισι
τρόμοι γένων), παρακοπῆ λύει.

κζ'. Οκόσοι ἔμπυοι, ἢ ὑδρωπικοὶ καί-
οντα, ἢ τέμνοντα, ἐκρυένλος τοῦ πύθ
ἢ τῶ ὕδατος ἀθρόα, πάντως ἀπόλλυν-
ται.

κη'. Εὐνῆχοι οὐ ποδαγριῶσιν, οὐδὲ
φαλακροὶ γίγνον).

κθ'. Γυνή ε' ποδαγριά, ἢν μὴ τὰ
καταμήνια αὐτῆς ἐκλίπη.

λ'. Πᾶς ε' ποδαγριά, πρὸ τῆς ἀφρο-
δισιασμῦ.

λα'. Οδύνας ὀφθαλμῶν ἀκρηλοποσίη,
ἢ λελρόν, ἢ πυρίη, ἢ φλεβολομίη, ἢ φαρ-
μακείη λύει.

λβ'. Τραυλοὶ ὑπὸ διαρροίης μάλιτα
αίλισκοῦ) μακρῆς.

λγ'. Οἱ ὄξυρευμιώδεις οὐ πάνυ τι
πλευρίτικοὶ γίνονται.

λδ'. Οκόσοι φαλακροὶ, τελέοισι κερ-
σοὶ μεγάλοι ε' γίνονται. ὀκόσοισι δ' ἂν
φαλακροῖσιν ἔσσι κερσοὶ ἐπιγένωνται, πᾶ-
λιν ε' τοὶ γίνονται δασέες.

λέ'. Τοῖσιν ὑδρωπικοῖσι βήξ ἐπιγε-
νομένη, κακόν.

λς'. Δυσερίνην φλεβολομίη λύει· τάμ-
νειν δὲ τὰς εἴσω.

λζ'. Ὑπὸ κυνάγχης ἐχομῶν οἴδημα
χρέαται ἐν τῷ τραχήλῳ, ἀγαθόν· ἔξω γὺ
τρέπεται τὸ νέσημα.

λη'. Οκόσοισι κρυπτοὶ καρκῖνοι γίγ-
 νονται, μὴ θεραπεύειν βέλιον. Θεραπεί-
 μνοι γὰρ ἀπόλλυνται ταχέως. μὴ θερα-
 πείμνοι δὲ πλείω χρόνον διατελῶσι.

λθ'. Σπασμὸς γίνεται ἢ ὑπὸ πληρώ-
 σιος, ἢ κενώσιος. ἔτω δὲ καὶ λυγμός.

μ'. Οκόσοισι περὶ τὸ ὑποχόνδριον
 πόνοι γίγνονται ἄτερ φλεγμονῆς, τῆλεοι-
 σι πυρετὸς ἐπιγρομμῆτος λύει τὸν πό-
 νον.

μα'. Οκόσοισι διὰ πύον τι ἔον ἐν τῷ
 σώματι μὴ διασημαίνει, τῆλεοισι διὰ πα-
 χύτηλα τῶ πύου, ἢ τῶ τόπου, ἐκ ἀπο-
 σημαίνει.

μβ' Ἐν τοῖσιν ἰκτερικοῖσι τὸ ἥπαρ
 σκληρὸν γινέσθαι, πονηρόν.

μγ'. Οκόσοι σπληνώδεις ὑπὸ δυσεντε-
 ρίης ἀλίσκονται, τῆλεοισιν, ἐπιγρομμῆτος
 μακρῆς τῆς δυσεντερίης, ὕδρωψ ἐπιγι-
 νεται, ἢ λειεντερία, καὶ ἀπόλλυνται.

μδ'. Οκόσοισιν ἐκ τραγυρίης εἰλεὸς
 ἐπιγίνεσθαι, ἐν ἐπὶ ἡμέρησιν ἀπόλλυνται,

ἢ μὴ πυρετῷ ἐπιγνομήνῃ ἄλις τὸ ἔρον
ῥυῖ.

μέ. Ελκεα ὀκόσα ἐνιαύσια γίνεσθαι,
ἢ μακρότερον χρόνον ἴχουσιν, ἀνάγκη
ὄσέον ἀφίσαθαι, καὶ τὰς ἐλάς κοίλας γί-
νεσθαι.

μς'. Οκόσοι ὑβοὶ ἐξ ἁδμάλος, ἢ βη-
χὸς γίγνονθαι πρὸ τῆς ἥβης, ἀπόλλυν-
ται.

μζ'. Οκόσοισι φλεβοτομία, ἢ φαρ-
μακείη ζυμφέρει, τρέψας προσῆκον τοῦ
ἥρος φλεβοτομεῖν, ἢ φαρμακδεῖν.

μη'. Τοῖσι πτηνώδεσι δυσεντερίη ἐπι-
γνομήνῃ, ἀγαθόν.

μθ'. Οκόσα ποδαγρικὰ νεσθήματα
γίγνονθαι, ταῦτα ἀποφλεγμῆναντα ἐν
τεσσαράκοντα ἡμέρησιν ἀποκαθίσταν).
ν'. Οκόσοισιν ἂν ὁ ἐγκέφαλος διακο-
πῆ, τρέβοισιν ἀνάγκη πυρετὸν, καὶ χο-
λῆς ἔμελον ἐπιγίγνεσθαι.

να'. Οκόσοισιν ὑγιαίνουσιν ὀδύναμ γίγ-
νοντα ἐξαίφνης ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ παρα-

χρήμα ἄφωνοι γίνονται, καὶ ῥέγχεσιν, ἀ-
πόλλυνται ἐν ἐπὶ ἡμέρησιν, ἢν μὴ πυ-
ρετός ἐπιλάβῃ.

ιβ'. Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ τὰς ὑποφά-
σιας τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖσιν ὑπνοῖσιν.
ἢν γάρ τι ὑποφαίνηται, ζυμβαλλομένων
τῶν βλεφάρων, τῶν λάκκῶν, μὴ ἐκ διαρροΐης
ἐόντι, ἢ ἐκ φαρμακοποιΐης, φλαῦρον τὸ
σημεῖον, καὶ θανατώδες σφόδρα.

ιγ'. Αἱ παραφροσύναι, αἱ μὲν μείλα
γέλως γινώμεναι, ἀσφαλέστεραι· αἱ δὲ
μείλα πνεύσεως, ἐπισφαλέστεραι.

ιδ'. Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πάθεισι τοῖσι
μετὰ πυρετῶν, αἱ κλαυθμώδεις ἀνα-
πνοαί, κακαί.

ιε'. Τὰ ποδαγρῖκα τῶν ἡρῶν, καὶ τῶν
φθινοπῶρων κινέεται ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

ις'. Τοῖσι μελαγχολικοῖσι νουσήμα-
σιν ἐς τὰδε ἐπικίνδυνοι αἱ ἀποσκήψεις,
ἢ ἀποπληξίην τῶν σώματος, ἢ πασμόν,
ἢ μανίην, ἢ τύφλωσιν σημαίνουσι.

ιζ'. Απόπληκτοι δὲ μάλιστα γίνονται.

τα, ηλικίῃ τῇ ἀπὸ τεσσαράκοντα ἑτέων
ἄχρις ἑξήκοντα.

νῆ. Ἦν ἐπίπλοον ἐκπέση, ἀνάγκη
ἀποσαπῆναι.

νθ'. Οκόσοισιν ὑπὸ ἰχιάδος ἐνοχλε-
μύοισι χρονίης ἐξίσαται τὸ ἰχίον, καὶ
πάλιν ἐμπίπλει, τελέοισι μύξα ἐπιγι-
νοντα.

ξ'. Οκόσοισιν ὑπὸ ἰχιάδος ἐνοχλε-
μύοισι χρονίης τὸ ἰχίον ἐξίσαται, τε-
τέοισι τήκειται τὸ σκέλος, καὶ χωλῶνται,
ἢν μὴ καθῶσιν.

Τμῆμα ἑβδομον.

ΕΝ τοῖσιν ὀξέσι νοσήμασι ψύξις ἀκρω-
τηρίων, κακόν.

β'. Ἐπὶ ὀσέω νοσέοντι σὰρξ πελιδνή,
κακόν.

γ'. Ἐπὶ ἐμέτῳ λυγξ καὶ ὀφθαλμοὶ ἐρυ-
θροὶ, κακόν.

δ'. Ἐπὶ ἰδρῶτι φρίκη, ἔχρησόν.

ε'. Επί μανίη δυσεντερία, ἢ ὑδρωψ, ἢ ἔκτασις, ἀγαθόν.

ς'. Επί νούσω πολυχρονίη, ἀποσι-
τίη ἢ ἀκρήλοι ὑποχωρήσεις, κακόν.

ζ'. Εκ πολυποσίης ῥίγος ἢ παρα-
φροσύνη, κακόν.

η'. Επί φύματος εἰσω ῥήξιος ἔκλυ-
σις, ἔμελος, ἢ λειποψυχία γίγνεται.

θ'. Επί ἀμαλὸς ῥύσει παραφροσύ-
νη, ἢ ἢ πασμὸς, κακόν.

ι'. Επί εἰλεῶ ἔμετος, ἢ λυγξ, ἢ
πασμὸς, ἢ παραφροσύνη, κακόν.

ια'. Επί πλωρίτιδι περιπλωμονίη,
κακόν.

ιβ'. Επί περιπλωμονίη φρενίτις,
κακόν.

ιγ'. Επί καύμασιν ἰχυροῖσι πασ-
μὸς, ἢ τέτανος, κακόν.

ιδ'. Επί πλιγῆ ἐς τὴν κεφαλὴν
ἐκπληξίς, ἢ παραφροσύνη, κακόν.

ιε'. Επί ἀμαλὸς πλύσει πύσ πλύ-
σις, κακόν.

ις'. Επί πύσ πλύσει φθίσις ή ρύ-
σις. έπην δέ τὸ πλύελον ίχηλα, άπο-
θνήσκουσιν.

ιζ'. Επί φλεγμονή τῆ ήπατος λυγξ,
κακόν.

ιη'. Επί άγρυπνίη σπασμός, ή πα-
ραφροσύνη, κακόν.

ιδ'. Επί όσέε ψιλώσει έρυσίπελας,
(κακόν.)

ιθ'. Επί έρυσιπέλαλι σηπεδών, ή έκ-
πύσεις, (κακόν.)

κα'. Επί ίχυρῶ σφυγμῶ έν τοΐσιν
έλκεσιν άμορραγίη, (κακόν.)

κβ'. Επί όδύνη πολυχρονίη τῆς πε-
ρι τήν κοιλίην, έκπύσεις, (κακόν.)

κγ'. Επί άκρήτω ύποχωρήσει δυσ-
εντερίη, (κακόν.)

κδ'. Επί όσέου διακοπή παραφρο-
σύνη, ήν κενεόν λάβη.

κε'. Εκ φαρμακοποσίης σπασμός,
θανάτωδες.

κς'. Επί όδύνη ίχυρή τῆς περι τήν

κοιλίην, ἀκρωτηρίων ψύξις, κακόν.

κζ'. Γυνακὶ ἐν γαστρὶ ἐχέση τεινεσ-
μὸς ἐπιγνώμην, ἐκίρωσαι ποίει.

κη'. Ο,τι ἂν ὀσέον, ἢ χόνδρος, ἢ
νεῦρον ἀποκοπῆ ἐν τῷ σώματι, ἕτε αὖ-
ξίαι, ἕτε ζυμφύλαι.

κθ'. Ἡ ὑπὸ λακῶ φλέγματος ἐχο-
μῶν διάρροια ἐπιγίνηται ἰχυρὴ, λύει
τὴν νῦσον.

λ'. Οκόσοισιν ἀφρώδεα τὰ διαχωρή-
ματὰ ἐν τῆσι διάρροίησι, τελέοισιν ἀπὸ
τῆς κεφαλῆς φλέγμα κατάρρει.

λα'. Οκόσοισι πυρέσασιν ἐν τοῖσιν
οὔροισι κριμνώδεις αἱ ὑποσάσιες γίγ-
νονται, μακρὴν τὴν ἀρρώσιν σημαίνου-
σιν.

λβ'. Οκόσοισι δὲ χολῶδεις αἱ ὑπο-
σάσιες, ἄνωθεν δὲ λεπταί, ὀξείην ἀρρώσιν
σημαίνει.

λγ'. Οκόσοισι δὲ διεσκηκότα τὰ ἔρα
γίγνεται, τετέοισι ταραχὴ ἰχυρὴ ἐν τῷ
σώματι ἐσιν.

λδ'. Οκόσοισι δὲ ἐπὶ τοῖσιν ἕροισιν ἐφίσανται πομφόλυγες, νεφρίτικὰ ση- μαίνουσι, καὶ μακρὴν τὴν ἀρρώσιν ἔσε- θαι.

λε'. Οκόσοισι δὲ λιπαρὴ ἢ ἐπίσασις καὶ ἀθρόη, τριλέοισι νεφρίτικὰ, καὶ ὄξεια ση- μαίνει.

λς'. Οκόσοισι δὲ, νεφριτικοῖσιν ἔσσι, τὰ πρηνημύα συμβαίνει σημεῖα, πό- νοι τε περὶ τὰς μύας τὰς ραχιαίας γί- νων), ἢν μὲν περὶ τοὺς ἔξω τόπους γέ- νων), ἀπόσημα πρηνδέχσ ἐσόμνον ἔξω ἢν δὲ μᾶλλον οἱ πόνοι πρὸς τὰς εἰσω τό- πους γίνων), καὶ τὸ ἀπόσημα πρηνδέχσ ἐσόμνον μᾶλλον εἰσω.

λζ'. Οκόσοι αἴμα ἐμέσσι, ἢν μὲν ἀ- νὰ πυρετῶ, σωλήριον· εἰ δὲ ζὺν πυρετῶ, κακόν. Θεραπείην δὲ τοῖσι ψυκτικαῖσι, καὶ τοῖσι συπλικοῖσι.

λη'. Κατάρροι ἐς τὴν ἄνω κοιλίην ἐκ- πύων) ἐν ἡμέρησιν εἴκοσιν.

λθ'. Ἦν ἕρη αἴμα καὶ θρόμβος, καὶ

τραγγυρίην ἔχει, καὶ ὀδύνη ἐμπίπλη ἐς τὸ
περίναμον καὶ τὸ ὑπογάσριον, καὶ τὸν
κτένα, τὰ περὶ τὴν κύσιν νοσέειν ση-
μαίνει.

μί. Ἦν ἡ γλῶσσα ἐξάφνης ἀκρα-
τῆς γλῆ), ἢ ἀπόπληκλόν τι τῷ σώμα-
τος, μελαγχολικὸν τὸ τοιοῦτο γίγνε-
ται.

μα'. Ἦν ὑπερκαθαρομύων τῆς πρεσ-
βυτέρων, λυγξ ἐπιγένη), ἐκ ἀγαθόν.

μβ'. Ἦν πυρελὸς μὴ ἀπὸ χολῆς ἔ-
χει, ὕδατος πολλῆ καὶ θερμῆ καλαχρο-
μύων κατὰ τῆς κεφαλῆς, λύσις τοῦ πυ-
ρετοῦ γίνεται.

μγ'. Γυνὴ ἀμφιδέξιος ἔ γίγνε).

μδ'. Οκόσοι ἔμπυοι καίονται, ἢ
τέμνονται, ἢν μὲν τὸ πύον καθαρόν
ῤυῆ καὶ λεκόν, περιγίγονται. ἢν δὲ
ὑφαίμον, καὶ βορβορῶδες, καὶ δυσῶδες, ἀ-
πόλλυνται.

μέ'. Οκόσοι τὸ ἦπαρ διάπυον καί-
ονται (ἢ τέμνονται,) ἢν μὲν τὸ πύον

καθαρόν ῥυῆ καὶ λακόν, περιγίγνον-
ται· ἐν χιτῶνι γὰρ τὸ πύον τουτέοι-
σιν ἐστίν· ἢν δὲ οἶον ἀμόργη ῥυῆ, ἀπόλ-
λυται.

μς'. Οδύνας ὀφθαλμῶν, ἄκρηλον πο-
τίσας, καὶ λύσας πολλῶν δερμῶν, φλεβο-
τόμει.

μζ'. Υδροπιῶντα ἢν βῆξ ἔχη, ἀνέλ-
πιστός ἐστι.

μη'. Στραγγυρίην, καὶ δυσυρίην θώ-
ρηξις, καὶ φλεβοτομίη λύει. τὰ μνειν δὲ
τὰς εἴσω (φλέβας.)

μθ'. Υπὸ κυνάγχης ἐχομδύω οἴδη-
μα καὶ ἐρύθημα ἐν τῷ σῆθει ἐπιγρόμμον,
ἀγαθόν. ἔξω γὰρ τρέπειται τὸ νέσημα.

ν'. Οκόσοισιν ἂν σφακελιοδῆ ὁ ἐγκέ-
φαλος, ἐν τρισὶν ἡμέρησιν ἀπόλλυνται·
ἢν δὲ ταύτας διαφύγωσιν, ὑγιέες γίγ-
νονται.

να'. Πλαρμὸς γίνεσθαι ἐκ τῆς κεφα-
λῆς, διαθερμαγνομύς τοῦ ἐγκεφάλου, ἢ
διωγραγνομύς τῶ ἐν τῇ κεφαλῇ κειοῦ.

ὑπερχεῖται ὡς ὁ αἷρ ὁ ἐνεὼν ἔξω. ψο-
φεί δὲ, ὅτι διὰ σενῶ ἢ διέξοδος αὐτῶ
ἐσίν.

νβ'. Οκόσοισιν ἤπαρ περιωδυνᾶται,
τελείοισι πυρελὸς ἐπιγνώμῃος λύει τὴν
ὀδύνην.

νγ'. Οκόσοισι συμφέρει αἷμα ἀφα-
ρεῖσθαι ἀπὸ τῆς φλεβῶν, τετέως χρῆ
ἦρος φλεβοτομεῖσθαι.

νδ'. Οκόσοισι μεταξύ τῆς φρένων καὶ
τῆς γαστρὸς φλέγμα ἀποκλείεται, καὶ ὀ-
δύνην παρέχει, ἔκ ἔχον διέξοδον ἐς ὑδε-
τέρην τῆς κοιλιῶν, τετέοισι κατὰ τὰς
φλέβας ἐς τὴν κύσιν τραπέντος τῆς φλέγ-
ματος, λύσις γίγνεται τῆς νόσου.

νε'. Οκόσοισιν ἂν τὸ ἤπαρ ὑδατος
πληθὲν ἐς τὸ ἐπίπλοον ῥαγῆ, τελείοι-
σιν ἢ κοιλίη ὑδατος ἐμπιπλάται, καὶ ἀ-
ποθνήσκουσιν.

νε'. Αλύκη, χάσμη, φρίκη, οἶνος
ἴσος ἴσῳ πινόμῃος, λύει (τὴν νόσον.)

νζ'. Οκόσοισιν ἐν τῇ ὑρήθρῃ φῦμα γί-

νείαι, τριέοισι διαπυήσαντος ἢ ἐκραγέν-
τος, λύεται ὁ πόνοτος.

νῆ. Οκόσοισι δ' ἂν ὁ ἐγκέφαλος σει-
θῆ ὑπό τινος παρφάσιος, ἀνάγκη ἀφώ-
νης ἡνέοθαι παραχρηῖμα.

(Ἦν ὑπὸ πυρελῆ ἐχομδύω ὁ τραχι-
λος ἐπισραφῆ, ἢ καλαπίνειν μὴ δύνῃται,
οιδήμαλος μὴ ἔόντος ἐν τῷ τραχήλῳ,
θανάσιμον.)

νθ'. Τοῖσι σώμασι τοῖσιν ὑγράς τὰς
σάρκας ἔχουσι, δεῖ λιμὸν ἐμποιέειν· λι-
μὸς γὰρ ξηραίνει τὰ σώματα.

ξ'. Οκου ἂν ἐν ὅλῳ τῷ σώματι με-
ταβολαί, ἢ τὸ σῶμα καλαψύχηται, ἢ
πάλιν θερμαίνῃται, ἢ χρῶμα ἕτερον ἐξ
ἐτέρου μεταβάλλῃ, μῆκος νούσου σημαί-
νει.

ξα'. Ἰδρῶς πολὺς, θερμὸς ἢ ψυ-
χρὸς, ῥέων αἰεὶ, σημαίνει ἔχειν πλιση-
μονὴν ὑγρῶ. ἀπάγειν ἔν χρῆ, τῷ μὲν
ἰχυρῶ, ἀνωθεν· τῷ δὲ ἀθενεῖ, κάτω-
θεν.

ξβ'. Οἱ πυρετοὶ οἱ μὴ διαλείποντες, ἢν ἰχυρότεροι διὰ τρίτης γένωνται, ἐπικίνδυνοι. ὅτῳ δ' ἂν τρόπῳ διαλείπωσι, σημαίνει, ὅτι ἀκίνδυνοι.

ξγ'. Οκόσοισι πυρετοὶ μακροὶ, τετάρτοισιν ἢ φύματα, ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι ἐγίγνοντο).

ξδ'. Οκόσοισι φύματα μακρὰ, ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι ἐκ πυρετῶν γίγνονται, ἔτοι σιτίοισι πλείοισι χρέοντο).

ξε'. Ἦν τις τῷ πυρετῶν τροφήν δίδῃ, τῷ μὲν ὑγιαίνοντι, ἰχύς· τῷ δὲ κάμνοντι, νῆσος.

ξς'. Τὰ διὰ τῆς κύσιος διαχωρέοντα ὁρᾶν δεῖ, εἰ οἷα τοῖς ὑγιαίνουσιν ὑποχωρέει). τὰ ἥκιστα ἔν ὁμοια τέλειοισι, ταῦτα νοσηδέερα. τὰ δ' ὁμοια τοῖσιν ὑγιαίνουσιν, ἥκιστα νοσηρά.

ξζ'. Καὶ οἷσι τὰ ὑποχωρήματα, ἢν ἐκείσης εἶναι καὶ μὴ κινήσης, ὑφίσταται οἷον ξύσμαλα· καὶ ἢν ὀλίγα ἦ, ὀλίγη ἢ νῆσος γίγνεται). ἢν δὲ πολλὰ, πολλή. τετάρτοισι

Ξυμφέρεει ὑποκαθῆραι τὴν κοιλίην. ἢν δὲ μὴ καθαρὴν ποιήσας διδῶς τὰ ροφήματα, ὁκόσω ἂν πλείω διδῶς, μᾶλλον βλάψεις.

ξή. Οκόσα ἂν κάτω ὤμα διαχωρέη, ἀπὸ χολῆς μελαίνης ἐσιν· ἢν πλείω, πλείων· ἢν ἐλάσσω, ἐλάστων ἢ νῆσος.

ξθ. Αἱ ἀποχρέμψιες, αἱ ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσι μὴ διαλείπυσιν, αἱ πελοιδναί, καὶ αἱμαλώδεες, καὶ χολώδεες, καὶ δυσώδεες, πᾶσαι κακαί. ἀποχωρέυσαι δὲ καλῶς, ἀγαθαί· καὶ κατὰ κοιλίην, καὶ κύστιν, καὶ ὅκω ἂν τι ἀποχωρέον εἴη μὴ κεκαθαρμένον, κακόν.

ο'. Τὰ σώματα χρῆ, ὅκω τις βύλεται καθαίρεσθαι, εὔροα ποιέειν, καὶ ἢν μὲν ἄνω βύληται εὔροα ποιέειν, εἴσασαι τὴν κοιλίην· ἢν δὲ κάτω, ὑγρῆσαι.

οα'. Υπνος, ἀγρυπνία, ἀμφοτέρα μᾶλλον τῆ μετρίᾳ γιγνόμενα, νῆσος.

οβ'. Ἐν τοῖσι μὴ διαλείπυσιν πυρετοῖσιν, ἢν τὰ μὲν ἔξω ψυχρὰ ἦ, τὰ δὲ

ἔσω καίηται, καὶ δίψαν ἔχει, θανάσιμον.

ογ'. Εν μὴ διαλείποντι πυρετῶ, ἢν χεῖλος, ἢ ρίς, ἢ ὀφθαλμὸς, ἢ ὀφρὺς διασραφή, ἢν μὴ βλέπη, ἢν μὴ ἀκὴ ἤδη ἀσθενὴς ἐὼν, ὅ,τι ἂν τελέων γήηται, θανάσιμον.

οδ'. Επὶ λακῶ φλέγματι ὕδρωψ ἐπιγίνε').

οε'. Επὶ διάρροίῃ δυσεντερίῃ.

ος'. Επὶ δυσεντερίῃ λειεντερίῃ (ἐπιγίνε').)

οζ'. Επὶ σφακελισμῶ ἀπόσασις ὀσέσ.

οή'. Επὶ αἵματος ἐμέτω φθόη, καὶ τῷ πύσ καθάρσις ἄνω.

(Επὶ φθόη ρεῦμα ἐκ τῆς κεφαλῆς. ἐπὶ τῷ ῥάματι διάρροια. ἐπὶ διάρροίῃ χέσις τῆς ἄνω καθάρσιος. ἐπὶ τῇ χέσει θάνατος.)

(Επὶ αἵματος πύσει, πύσ πύσις, καὶ ρύσις ἐπὴν δὲ σίαλον ἴχηται, ἀποθνήσκουσιν.)

οδ'. Οκοῖα καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὴν
 κύβιν, καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὴν κοιλίην
 ὑποχωρήμασι, καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὰς
 σάρκας, καὶ ἢν που ἄλλη τῆς φύσιος
 ἐκβάνη τὸ σῶμα· ἢν ὀλίγον, ὀλίγη ἢ
 ἤσος γίγνεται· ἢν δὲ πολὺ, πολλή· ἢν
 πάνυ πολὺ, θανάσιμον τὸ τοῖστον.

ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ

ΠΑΡΕΜΒΕΒΛΗΜΕΝΟΙ.

Τμημα ὕδου.

ΟΚΟΣΟΙ ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα
 ἔτεα φρενίτικοὶ γίγνονται, ἔ πάνυ
 τοι ὑγιάζονται. ἤσων γὰρ κινδυνάουσιν,
 οἷσιν ἂν οἰκείη τῆς φύσιος, καὶ τῆς ἡλικίης,
 ἢ ἤσος ἢ.

β'. Οκόσοισιν ἐν τῆσιν ἀρρώσισιν οἱ
 ὀφθαλμοὶ κατὰ πρῶταις δακρύουσιν,

ἀγαθόν. ὁκόσοισι δὲ ἀνὰ παραμέσειος, κακόν.

γ'. Οκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρελοῖσι τεταρτάμοισιν ἔσιν αἷμα ἐκ τῆς ῥινῶν ῥυῆ, πονηρόν.

δ'. Ἰδρῶτες ἐν τῆσι κρισίμοισιν ἡμέρησι γιγνόμενοι σφοδροὶ καὶ ταχέες, ἐπικίνδυνοι καὶ οἱ ὠθούμενοι ἐκ τοῦ μετώπου, ὡπερ σαλαγμοὶ καὶ κρουνοί, ἢ ψυχροὶ σφόδρα, ἢ πολλοί. ἀνάγκη γὰρ τὸν τοιοῦτον ἰδρῶτα πορδέεσθαι μελαμβίης, καὶ πόνου ὑπερβολῆς, ἢ ἐκθλίψιος πολυχρονίᾳ.

ε'. Ἐπὶ χρονίῳ νυσήματι κοιλίης καταφορῆ, κακόν.

ς'. Οκόσα φάρμακα ἐκ ἰῆται, σίδηρος ἰῆται. ὅσα σίδηρος ἐκ ἰῆται, πῦρ ἰῆται. ὅσα δὲ πῦρ ἐκ ἰῆται, ταῦτα χρῆσι νομίζειν ἀνίατα.

ζ'. Φθίσιες μάλισα γίνονται ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν, μέχρι τριήκοντα ἢ πέντε.

η'. Τα δὲ κατὰ φύσιν γινόμενα κατὰ φθίσειν, πάντα μὲν ἰχυρά, τὰ δὲ καὶ θανατώδεια. δῆτερον δὲ, ἢν μὲν ἐν τῇ ὥρῃ νοσέη, αὐτὴ ἢ ὥρῃ ζυμμαχῆι τῇ νούσῳ, οἷον καύσῳ θέρους, ὑδρωπικῳ χειμῶν· ὑπερνικᾶ γὰρ τὸ φυσικόν· φοβερώτερον δὲ σπληνί.

θ'. Γλῶσσα μέλαινα καὶ αἱματώδης, εἴ τι τῶν τοιούτων σημείων ἄπεισι, μὴ σφόδρα κακόν· δηλοῖ γὰρ νῆσον σμικροτέρην.

ι'. Ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ὀξέσι σημειοῦσθαι χρὴ, ὅποτε μέλλει ἀποθνήσκειν, καὶ ὅποτε σωθῆσθαι.

ια'. Ορχις δεξιὸς ψυχρὸς ἢ πασμάδης, θανατώδης.

ιβ'. Ονυχες μέλανες, ἢ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν ψυχροὶ, ξυνεσαλμύροι ἢ καθειμύροι, ἐγγύς τὸν θάνατον δηλοῦσι.

ιγ'. Ταῖς χεῖλι πελιιδνά, ἢ ἢ ἀπο-

λελυμμένα, ἢ ἐξετραμμένα, καὶ ψυχρὰ,
θαναλώδεα.

ιδ'. Τὰ ὦτα ψυχρὰ, διαφανέα, ξυν-
εσαλμμένα, θαναλώδεά εἰσι.

ιε'. Καὶ σκολοδινιῶν, καὶ ἀποσρεφό-
μυρος, καὶ ὕπνω καὶ καύματι πολλῶ
καλεχόμενος ἀνέλπιστος.

ισ'. Καὶ λυσάων ἀτρέμα, καὶ ἀγ-
νοέων, καὶ μηδὲ ἀκούων, μηδὲ ξυνιείς,
θαναλώδης.

ιζ'. Μέλλουσιν ἀποθνήσκειν ταῦτα
σαφέστερα γίνεσθαι, καὶ αἱ κοιλία ἐπαί-
ρονται, ἢ φυσῶνται.

ιη'. Ορος δὲ τοῦ θανάτου, εἴαν τὸ
τῆς ψυχῆς θερμόν ἐπανεέλθῃ ὑπὲρ τοῦ
ὀμφαλοῦ εἰς τὸν ἄνω τῆς φρενῶν τό-
πον, καὶ συγκαυθῇ τὸ ὑγρὸν ἅπαν.
ἐπειδὴν ὁ πλάμων καὶ ἡ καρδία τὴν
ιμάδα ἀποβάλλωσι, τοῦ θερμοῦ ἀ-
δροῦντος ἐν τοῖσι θανατώδεσι τόποις,
ἀποπνέει ἀδρόον τὸ πνεῦμα τοῦ θερ-
μοῦ, ὅθεν περ ξυνέσῃ τὸ ὅλον εἰς τὸ

ὄλον. πάλιν τὸ μὲν διὰ τῆς σαρκων,
 τὸ δὲ διὰ τῆς ἐν κεφαλῇ ἀναπνοῶν, ὅ-
 θεν τὸ ζῆν καλοῦμεν, ἀπολείπουσα ἡ
 ψυχὴ τὸ τοῦ σώματος σκῆνος, καὶ τὸ
 ψυχρὸν, καὶ τὸ θνητὸν εἶδωλον, ἅμα
 καὶ χολῆν, καὶ αἷματι, καὶ φλέγματι,
 ἢ σαρκί, παρέδωκεν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

A P O P H E T I C

... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...

T H A N K S

HIPPOCRATIS

APHORISMORUM

SECTIO PRIMA.

VITA brevis, ars longa, occasio celeris, experimentum periculosum, iudicium difficile. oportet autem non modo se ipsum exhibere quae oportet facientem, sed etiam aegrum, et praesentes, et externa.

2. In perturbationibus alvi, et vomitibus sponte evenientibus, siquidem, qualia oportet purgari, purgantur, confert, et facile ferunt: si minus, contra. sic et vasorum evacuatio, siquidem, qualem fieri decet, fiat, confert, et facile ferunt: si minus, contra. respicere igitur oportet et regionem, et tempestatem, et aetatem, et morbos, in quibus convenit, aut non.

3. In exercitantibus boni habitus ad summum progressi, periculosi, si in extremo fuerint. non enim possunt in eodem manere, neque quiescere. cum vero non quiescant, neque ultra possint in melius proficere, reliquum igitur in deterius. horum igitur causa bonum habitum solvere confert haud cunctanter, quo

rursus renutritionis principium sumat corpus. neque confidentiae ad extremum ducendae: periculosum enim: sed qualis natura fuerit eius qui perferet, eo usque ducendae. sic et evacuationes ad extremum ducentes, periculosae. et rursus refectioes, cum extremae fuerint, periculosae.

4. Tenuis et exquisitus victus, et in longis morbis semper, et in acutis, ubi non convenit, periculosus. et rursus ad extremum tenuitatis progressus victus, difficilis. nam et repletiones ad extremum progressae, difficiles sunt.

5. In tenui victu delinquant aegri: ob id magis laeduntur. omne enim delictum, quod committitur, multo magis fit (in tenui) quam in paulo pleniore victu. propterea etiam sanis periculosus est valde tenuis et constitutus et exquisitus victus; quia delicta gravius ferunt. ob hoc igitur tenuis et exquisitus victus periculosus magis quam paulo plenior.

6. Ad extremos morbos, extrema remedia exquisite optima.

7. Ubi igitur peracutus est morbus, statim extremos habet labores, et extreme tenuissimo victu uti necesse est. ubi vero non, sed plenus cibare licet, tantum a tenui recedendum, quantum morbus remissior extremis fuerit.

8. Cum morbus in vigore fuerit, tunc vel tenuissimo victu uti necesse est.

9. Considerare oportet etiam aegrotantem, num ad morbi vigorem victu sufficiet, et an prius ille deficiet, et victu non sufficiet, vel morbus prius deficiet et obtundetur.

10. Quibus igitur statim vigor adest, statim tenuiter alendi. quibus vero in posterum vigor, his ad illud et paulo ante illud *tempus* subtrahendum. antea vero uberius alendum, ut sufficiat aeger.

11. In exacerbationibus *cibum* subtrahere oportet. exhibere enim noxium est. et quaecunque per circuitus exacerbantur, in exacerbationibus subtrahere oportet.

12. Exacerbationes autem et constitutiones indicabunt morbi, et anni tempora, et periodorum ad invicem *collata* incrementa, sive quotidie, sive alternis diebus, sive longiore fiant tempore. sed etiam iis quae *mox* apparent *eadem* indicantur, velut in pleuriticis sputum, si statim appareat veniente *morbo*, abbreviat: si vero postea appareat, producit. et urinae, et alvi excrementa, et sudores, cum apparent, vel iudicatu faciles, vel difficiles, vel breves, vel longos morbos *fore* indicant.

13. Senes facillime jejunium ferunt, secundo aetate consistentes. minime adolescentes. omnium minime pueri: ex his autem, qui inter ipsos sunt alacriores.

14. Quae crescunt, plurimum habent calidi innati: plurimo igitur egent alimento: sin minus, corpus consumitur. senibus autem paucus calor: propterea paucis fomitibus indigent, a multis enim extinguitur. idcirco etiam febres senibus non similiter acutae. frigidum enim est corpus.

15. Ventres hyeme et vere natura sunt calidissimi, et somni longissimi. in his igitur tem-

poribus etiam alimenta plura exhibenda. innatum enim calorem majorem habent. nutrimento igitur copiosiore indigent. indicium sunt, aetates et athletae.

16. Victus humidus feбри citantibus omnibus confert, maxime vero pueris, et aliis tali victu uti consuetis.

17. Et quibus semel aut bis, et plura vel pauciora, et per partes *offerri conducatur, videndum.* concedendum autem aliquid et consuetudini, et tempestati, et regioni, et aetati.

18. Æstate et autumnno cibos difficillime ferunt: hyeme facillime, deinde vere.

19. His qui per circuitus exacerbantur, nihil dare *oportet*, neque cogere, sed auferre de appositionibus ante judicationes.

20. Quae judicantur et judicata sunt perfecte, neque movere *oportet*, neque innovare, sive purgantibus, sive aliis irritamentis, sed sinere.

21. Quae ducere oportet, quo maxime vergant, eo ducenda, per loca convenientia.

22. Concocta purgare et movere *oportet*, non cruda, neque in principiis, nisi turgeant. plurima vero non turgent.

23. Quae prodeunt non copia sunt aestimanda, sed si prodeant, qualia oportet, et facile ferat. et ubi ad animi deliquium ducere oportet, hoc etiam faciendum, si aeger sufficiat.

24. In acutis affectionibus raro, et in principiis, purgante utendum, atque hoc diligentius prius adhibita cautione faciendum.

25. Si, qualia purgari oportet, purgentur,

confert et facile ferunt: si vero contraria, difficulter.

SECTIO SECUNDA.

QUO in morbo somnus laborem facit, lethale: si vero somnus juvet, non est lethale.

2. Ubi somnus delirium fedat, bonum.
3. Somnus, vigilia, utraque modum excedentia, malum.
4. Non satietas, non fames, neque aliud quicquam bonum est, quod naturae modum excedat.
5. Spontaneae lassitudines morbos denuntiant.
6. Quicumque aliqua corporis parte dolentes, dolorem fere non sentiunt, his mens aegrotat.
7. Quae longo tempore extenuantur corpora, lente reficere oportet: quae vero brevi, celeriter.
8. Si a morbo cibum quis capiens non roboretur, indicat corpus uberiori alimento uti. si vero cibum non capienti hoc eveniat, evacuatione opus habere nosse oportet.
9. Corpora ubi quis purgare voluerit, facile fluentia reddere oportet.
10. Impura corpora, quo magis nutriveris, eo magis laedes.
11. Facilius est repleri potu, quam cibo.

12. Quae in morbis post crifim relinquuntur, recidivas facere folent.

13. Quibus crifis fit, his nox ante exacerbationem gravis eft: fubfequens vero levior plerumque.

14. In alvi profluviis mutationes excrementorum juvant, nifi in prava mutantur.

15. Ubi fauces aegrotant, aut tubercula in corpore exoriuntur, excretiones infpicere oportet: fi enim biliofae fuerint, corpus una aegrotat: fi vero fimiles fanis fiant, tutum eft corpus nutrire.

16. Ubi fames, non oportet laborare.

17. Ubi cibus praeter naturam copiofior ingreffus fuerit, id morbum facit. oftendit autem fanatio.

18. Eorum quae confertim et celeriter nutriunt, celeres etiam fiunt egeftiones.

19. Acutorum morborum non omnino tutae funt praedictiones, neque mortis, neque fanitatis.

20. Quibus, dum funt juvenes, alvi funt humidae, iis fenefcentibus ficcantur. quibus vero, dum funt juvenes, alvi funt ficcae, his fenefcentibus humectantur.

21. Famem vini potio folvit.

22. A repletionem quicumque funt morbi, evacuatio fanat. et quicumque ab evacuatione, repletio: et aliorum contrarietas fanat.

23. Acuti morbi in quatuordecim diebus judicantur.

24. Septimorum quartus eft index. alterius feptimanae octavus eft initium. notandus

vero undecimus: is enim quartus est alterius septimanae. notandus rursus decimus septimus: hic enim est quartus quidem a decimo quarto, septimus vero ab undecimo.

25. Quartanae aestivae plerumque fiunt breves: autumnales vero longae, et maxime quae prope hyemem incidunt.

26. Febrem convulsioni supervenire melius est, quam convulsionem feбри.

27. His, quae non secundum rationem levant, credere non oportet, neque timere valde quae praeter rationem fiunt prava. multa enim horum sunt inconstantia, nec admodum permanere, neque durare solent.

28. Febricitantium non omnino leviter, permanere, et nihil remittere corpus, aut etiam magis quam pro ratione colliquefiere malum est. illud enim morbi longitudinem indicat, hoc vero infirmitatem.

29. Incipientibus morbis, si quid movendum videatur, move: vigentibus vero, quiescere melius est.

30. Circa principia et fines omnia sunt debiliora. circa vigores vero vehementiora.

31. A morbo belle comedenti, nihil proficere corpus, malum est.

32. Ut plurimum omnes qui male habent, circa principia quidem bene comedentes, et nihil proficientes, ad finem rursus cibum non appetunt. qui vero circa initia quidem cibum omnino non appetunt, postea autem bene appetunt, melius liberantur.

33. In omni morbo mente valere, et bene

se habere ad ea quae offeruntur, bonum est: contrarium vero, malum.

34. In morbis minus periclitantur, quorum naturae, et aetati, et habitui, et tempori magis similis fuerit morbus, quam in quibus horum nulli fuerit similis.

35. In omnibus morbis, quae partes ad umbilicum et imum ventrem sunt, crassitudinem habere, melius est. valde autem tenues et eliquatas ipsas habere, malum. periculosum vero illud est, etiam ad infernas purgationes.

36. Qui sana habent corpora, pharmacis purgati cito exsolvuntur, ut et qui pravo utuntur cibo.

37. Qui bene valent corpore, purgati sunt difficiles.

38. Paulo deterior, et potus, et cibus, jucundior autem, eligendus potius, quam meliores quidem, sed ingratiore.

39. Senes ut plurimum quidem juvenibus minus aegrotant. quicumque vero ipsis morbi fiunt diuturni, plerumque commoriuntur.

40. Raucedines et gravedines, in valde senibus non coquantur.

41. Qui saepe et vehementer, absque manifesta causa, animo linquntur, ex improvise moriuntur.

42. Solvere apoplexiam, vehementem quidem, impossibile: debilem vero, non facile.

43. Ex iis, qui strangulantur, et resolvuntur, nondum autem sunt mortui, non se recoligunt, quibus spuma circa os fuerit.

44. Qui natura sunt valde craffi, magis subito moriuntur, quam graciles.

45. Epilepticis pueris, mutationes, maxime aetatis, et regionum, et vitarum, liberationem faciunt.

46. Duobus doloribus simul obortis, non in eodem loco, vehementior obscurat alterum.

47. Circa puris generationes, dolores, et febres magis accidunt, quam *ipso* facto.

48. In omni corporis motu, quando dolere coeperit, interquiescere statim lassitudinem curat.

49. Consueti solitos labores ferre, etiamsi fuerint debiles aut senes, insuetis, robustis *licet* et juvenibus, facilius ferunt.

50. A multo tempore consueta, etiamsi fuerint deteriora, insuetis minus turbare solent. oportet igitur etiam ad insolita mutare.

51. Multum, et derepente, evacuare, aut replere, aut calefacere, aut frigefacere, aut aliter quocunque modo corpus movere, periculosum est. nam etiam omne multum (i. e. *nimium*) naturae est inimicum. quod vero paulatim fit, tutum est: tum alias, tum si quis ex altero ad alterum transeat.

52. Omnia secundum rationem facienti, et non secundum rationem evenientibus, non transeundum ad aliud, manente *eo*, quod visum est ab initio.

53. Quicumque alvos habent humiditas, dum quidem juvenes sunt, melius liberantur his, qui siccitas habent. ad senectutem vero, pejus liberantur: siccantur enim ut plurimum senescentibus.

54. Procero corpore juventutem quidem degere liberale est, nec deforme: infenescere vero, incommodum, et parvis deterius.

SECTIO TERTIA.

Mutationes *anni* temporum, maxime pariunt morbos: et in ipsis temporibus magnae mutationes, aut frigoris, aut caloris, et alia pro ratione eodem modo.

2. Naturarum, aliae quidem ad aestatem, aliae vero ad hyemem, bene aut male sunt constitutae.

3. Morborum alii ad alia *tempora* bene aut male se habent: et aetates quaedam ad tempora, et regiones, et victus.

4. In temporibus, quando eadem die, modo calor, modo frigus fit, autumnales morbos exspectare oportet.

5. Austri auditum gravantes, caliginosi, caput gravantes, segnes, dissolventes. quum hic dominatum tenuerit, talia in morbis patiuntur. si vero aquilonium fuerit *anni tempus*, tussis, fauces *asperae*, alvi durae, urinae difficultates, horrores, dolores costarum, pectorum. quum hic dominatus fuerit, talia in morbis exspectare oportet.

6. Quum aestas fit veri similis, sudores in febribus multos exspectare oportet.

7. In siccitatibus febres acutae fiunt. et, si quidem annus pro majori parte talis fuerit,

qualem fecit constitutionem, ut plurimum etiam tales morbos exspectare oportet.

8. In constantibus temporibus, si tempestive tempestiva reddantur, constantes, et iudicatu faciles fiunt morbi: in inconstantibus autem, inconstantes, et difficiles iudicatu.

9. In autumno morbi acutissimi, et perniciosissimi omnino: ver autem saluberrimum, et minime exitiale.

10. Autumnus tabidis malus.

11. De temporibus, si quidem hyems sicca et aquilonia fuerit, ver autem pluviosum et australe, aestate necesse est febres acutas fieri, et ophthalmias, et dysenterias, maxime autem mulieribus, et viris natura humidis.

12. Si vero hyems australis, et pluviosa, et tranquilla sit, ver autem siccum et aquilonium, mulieres quidem, quibus partus in ver incidit, ex omni occasione abortiunt: quae vero pepererint, infirmos et morbosos pariunt pueros, ita ut vel statim illi pereant, vel tenues et morbofi vivant. caeteris vero mortalibus dysenteriae, et ophthalmiae siccae fiunt: senioribus autem catarrhi brevi perimentes.

13. Si vero aestas sicca et aquilonia fiat, autumnus autem pluviosus et australis, capitis dolores ad hyemem fiunt, et tussis, et raucedines, et gravedines: quibusdam vero etiam tabes.

14. Si vero aquilonius et sine pluviis autumnus fuerit, iis quidem qui natura sunt humidis, et mulieribus, commodus erit: reliquis vero erunt ophthalmiae siccae, et febres acutae, et

gravedines (diuturnae:) nonnullis vero etiam melancholiae.

15. Ex anni vero constitutionibus, in universum quidem, siccitates pluviosis sunt salubriores, et minus lethales.

16. Morbi autem, in pluviosis quidem plerumque fiunt, et febres longae, et alvi fluxiones, et putredines, et epileptici, et apoplectici, et anginae. in siccitatibus vero, tabidi, ophthalmiae, arthiritides, urinae stillicidia, et dysenteriae.

17. Quotidianae autem constitutiones, aequiloniae quidem, corpora compingunt, et robusta, et facile mobilia, et bene colorata, et melius audientia faciunt, et alvos siccant, et oculos mordent, et dolorem circa thoracem, si quis praeeexistat, majorem faciunt. austrinae vero, corpora dissolvunt, et humectant, et auditus graves, et capitis gravitates faciunt, et vertigines in oculis, et corporibus motum difficilem, et alvos humectant.

18. Secundum tempora autem, vere quidem, et prima aestate, pueri, et his aetate proximi, optime degunt, et maxime sani sunt. aestate vero, et autumno ad aliquam quidem partem, senes. reliquo autem autumno, et hyeme, qui medii sunt aetate.

19. Morbi autem omnes quidem in omnibus temporibus fiunt: nonnulli vero in quibusdam ipsorum magis et fiunt, et exacerbantur.

20. Nam vere quidem, infaniae, et melancholiae, et epilepsiae, et sanguinis fluxiones,

et anginae, et gravedines, et raucedines, et tusses, et leprae, et impetigines, et vitilignes, et pustulae ulcerosae plurimae, et tubercula, et articulorum dolores.

21. Æstate vero, et horum nonnulli, et febres continuæ, et ardentes, et tertianæ plurimæ, et quartanæ, et vomitus, et alvi fluxus, et ophthalmiæ, et aurium dolores, et oris exulcerationes, et pudendorum putredines, et fudamina.

22. Autumno autem, et multi ex æstivis, et febres quartanæ, et erroneæ, et lienes, et hydropes, et tabes, et urinae stillicidia, et lienteria, et dyfenteria, et coxæ dolores, et anginae, et asthmata, et volvuli, et epilepsia, et infania, et melancholia.

23. Hyeme vero, pleuritides, peripneumoniae, lethargi, gravedines, raucedines, tusses, dolores pectorum, et laterum, et lumborum, et capitis dolores, vertigines, apoplexiae.

24. In aetatibus autem talia eveniunt. parvis quidem et recens natis pueris, apthae, vomitus, tusses, vigiliae, pavores, umbilici inflammationes, aurium humiditates.

25. Ad dentitionem vero accedentibus, gingivarum pruritus, febres, convulsiones, alvi profluvia, et maxime ubi caninos dentes producunt, et iis qui inter pueros sunt crassissimi, et qui alvos duras habent.

26. Iis autem qui aetate sunt majores, tonsillae inflammatae, verticuli in occipitio introrsum extrusiones, asthmata, calculorum generationes, lumbrici rotundi, ascarides, verrucae

pensiles, satyriasmus, (stranguriae,) strumae, et alia tubercula, maxime vero supra dicta.

27. Ætate vero adhuc provectioribus, et ad pubertatem accedentibus, et multa ex illis, et febres diuturnae magis, et ex naribus sanguinis fluxiones.

28. Plurimae quidem affectiones pueris judicantur, aliae in quadraginta diebus: aliae in septem mensibus: aliae in septem annis: aliae *ipsis* ad pubertatem accedentibus. quae vero pueris permanferint, neque solutae fuerint circa pubertatem, aut foeminis circa menstruorum eruptiones, perseverare solent.

29. Juvenibus autem, sanguinis spuitiones, tabes, febres acutae, epilepsiae, et alii morbi, maxime vero supra nominati.

30. Ultra hanc aetatem vero *progressis*, asthmata, pleuritides, peripneumoniae, laethargi, phrenitides, febres ardentes, alvi profluvia diuturna, cholerae, dysenteriae, lenteriae, haemorrhoides.

31. Senibus autem, spirandi difficultates, catarrhi tussiculosi, stranguriae, dysuriae, articulorum dolores, nephritides, vertigines, apoplexiae, mali *corporis* habitus, pruritus totius corporis, vigiliae, alvi, et oculorum, et narium humiditates, visus hebetudines, glaucedines, auditus gravitates.

SECTIO QUARTA.

PRaegnantes purgandae, si *materia* turgeat, quadrimestres, et usque ad septimum mensem: hae vero minus. juniores autem, et seniores *foetus*, caute vitare oportet.

2. In purgationibus talia e corpore sunt ducenda, qualia etiam sponte prodeuntia utilia sunt: contrario autem modo prodeuntia, sistenda.

3. Si quidem, qualia purgari oportet, purgentur, confert, et facile ferunt: contraria vero, difficulter.

4. Purgandum, aestate quidem, magis superiores *ventres*: hyeme vero, inferiores.

5. Sub cane, et ante canem, difficiles sunt purgationes.

6. Graciles, et facile vomentes, sursum purgandi, vitantes hyemem.

7. Difficulter autem vomentes, et mediocriter carnosus, deorsum, vitantes aestatem.

8. Tabidi vero, vitantes (purgationes) sursum.

9. Melancholicos autem, uberius deorsum *purgabis*. eadem ratione, contraria adhibens.

10. Purgandum in valde acutis, si turgeat *materia*, eadem die: morari enim in talibus, malum est.

11. Quibus tormina, et circa umbilicum dolores, et lumborum dolor, qui neque pur-

gante, neque aliter solvitur, in hydropem sic-
cum firmatur.

12. Quibus alvi sunt lientericae, eos hyeme
sursum purgare, malum est.

13. Ad elleboros, qui non facile sursum pur-
gantur, iis ante potionem corpora praehumec-
tanda, copiosiore alimento, et quiete.

14. Ubi biberit quis elleborum, ad motiones
quidem corporum, magis ducit. ad somnos ve-
ro, et quietem, minus. declarat autem etiam
navigatio, quod motus turbat corpora.

15. Quando vis magis ducere elleborum,
moveto corpus. quando vero cessare, somnum
facito, et non moveto.

16. Elleborus periculosus est fanas carnes
habentibus: convulsionem enim inducit.

17. Non febricitanti, appetitus dejectus, et
oris ventriculi morsus, et tenebricosa vertigo,
et os amarescens, sursum purgante opus esse,
indicat.

18. Supra septum transversum dolores, qui
purgatione egent, sursum purgante opus esse,
indicant. qui vero infra, deorsum.

19. Qui in purgantium potionibus non si-
tiunt dum purgantur, non cessant, priusquam
sitiverint.

20. Non febricitantibus si fiat tormen, et ge-
num gravitas, et lumborum dolor, deorsum
purgante opus esse, indicat.

21. Dejectiones nigrae, qualis sanguis niger,
sponte prodeuntes, et cum febre, et sine febre,
pessimae. et, quanto colores dejectionum plu-
res fuerint peiores, eo deterius: cum purgante

vero, melius. et, quanto colores plures, non mali *sunt*.

22. Morbis quibufvis incipientibus, si bilis atra vel sursum, vel deorsum prodierit, lethale.

23. Quibuscunque, ex morbis acutis, aut ex diuturnis, aut ex vulneribus, aut aliter quocunque modo extenuatis, bilis atra, vel qualis sanguis niger, prodierit, postridie moriuntur.

24. Dyfenteria, si ab atra bile inceperit, lethale.

25. Sanguis sursum quidem, qualiscunque sit, malum. deorsum vero, bonum, niger subtus secedens.

26. Si a dyfenteria detento velut carunculae secesserint, lethale est.

27. Quibus per febres sanguinis copia undecunque eruperit, in refectionibus, his alvi humectantur.

28. Quibus biliosae sunt egestionis, surditate superveniente, cessant. et, quibus surditas, biliosis supervenientibus, cessat.

29. Quibus per febres sexta die rigores fiunt, difficulter judicantur.

30. Quibus exacerbationes fiunt, quacunque hora dimiserit febris, postridie eadem hora si corripuerit, difficulter judicantur.

31. Lassatis per febres, ad articulos, et circa maxillas maxime, abscessus fiunt.

32. Quibus ex morbo resurgentibus aliquid dolet, ibi abscessus fiunt.

33. Sed et, si quid doluerit ante morbum, ibi se figit morbus.

34. Si a febre detento, tumore in faucibus non existente, suffocatio ex improvise superveniat, lethale.

35. Si a febre detento collum derepente inversum fuerit, et vix deglutire possit, tumore non existente, lethale.

36. Sudores febricitantibus si inceperint, boni sunt die tertia, et quinta, et septima, et nona, et undecima, et quarta decima, et septima decima, et vigesima prima, et vigesima septima, et trigesima prima, et trigesima quarta. hi enim sudores morbos judicant. qui vero ita non fiunt, laborem significant, et morbi longitudinem, et recidivas.

37. Sudores frigidi, cum acuta quidem febre evenientes, mortem: cum mitiore vero, morbi longitudinem significant.

38. Et qua corporis parte inest sudor, ibi morbum esse indicat.

39. Et qua corporis parte inest calor, aut frigus, ibi morbus est.

40. Et ubi in toto corpore mutationes, et si corpus perfrigeretur, aut rursus calefiat, aut color alius ex alio fiat, morbi longitudinem significat.

41. Sudor multus a somno citra causam manifestam factus, corpus uberiori alimento uti significat. si vero cibum non capienti hoc fiat, evacuatione indigere significat.

42. Sudor multus, frigidus aut calidus, semper fluens, frigidus quidem majorem, calidus vero minorem morbum significat.

43. Febres, quaecunque non intermittentes

tertia die vehementiores fiunt, magis periculosa: quocumque autem modo intermittant, quod sine periculo *sint* significat.

44. Quibus febres longae, his tubercula ad articulos, aut dolores fiunt.

45. Quibus tubercula ad articulos, aut dolores ex febribus longis fiunt, hi pluribus utuntur cibis.

46. Si rigor incidat feбри non intermittenti, debili jam existenti *aegro*, lethale.

47. Excreationes in febribus non intermittentibus lividae, et cruentae, et graveolentes, et biliosae, omnes malae sunt. at probe fecedentes, bonae. *et eadem ratio est* quod ad *alvi* egestionem, et quod ad urinas. si vero nihil ex conducentibus excernatur per haec loca, malum.

48. In non intermittentibus febribus, si externa quidem frigida sint, interna vero urantur, et sitim habeant, lethale.

49. In febre non intermittente, si labium, aut supercilium, aut oculus, aut nasus pervertatur, si non videat, si non audiat, corpore jam debili existente, quicquid horum fiat, in propinquo mors est.

50. Ubi in febre non intermittente difficultas spirandi, et delirium fit, lethale.

51. In febribus abscessus, qui non solvuntur ad primas judicationes, morbi longitudinem significant.

52. Quicumque in febribus, aut in aliis infirmitatibus, ex proposito (i. e. *ob causam*) lachrymantur, nihil inconveniens, qui ve-

ro non ex proposito, magis inconueniens.

53. Quibus in febre ad dentes viscosa circumnascuntur, *his* febres fiunt vehementiores.

54. Quibus diu tusses siccae, paulum irritantes, in febribus ardentibus, non admodum fictulosi sunt.

55. In bubonibus febres, omnes malae, praeter ephemeris.

56. Febricitanti sudor superveniens, febre non remittente, malum. prolongatur enim morbus, et copiosiore humiditatem indicat.

57. A convulsione aut tetano (i. e. rigore) detento, febris superveniens solvit morbum.

58. A febre ardente detento, rigore superveniente, solutio (fit.)

59. Tertiana exquisita in septem ad summum circuitibus iudicatur.

60. Quibus in febre aures obsuruerint, *his* sanguis e naribus effluens, aut alvos exturbata, morbum solvit.

61. Febricitanti, nisi in diebus imparibus dimiserit febris, reverti solet.

62. Quibus in febre morbus regius supervenit ante septimum diem, malum est. (nisi confluxus humorum per alvum fiant.)

63. Quibus in febribus quotidie rigores fiunt, quotidie febres solvuntur.

64. Quibus in febre septima, aut nona aut undecima, aut quarta decima morbus regius supervenit, bonum est: nisi dextrum hypochondrium durum sit: alioqui, non bonum.

65. In febribus circa ventrem aestus vehementis, et oris ventriculi dolor, malum.

66. In febribus acutis, convulsiones, et circa viscera dolores vehementes, malum.

67. In febribus, ex somnis pavores, aut convulsiones, malum.

68. In febribus spiritus offendens, malum. convulsionem enim significat.

69. Quibus urinae crassae, grumosae, paucae, non sine febre, copia ex his succedens tenuis, juvat. tales autem maxime prodeunt, quibus ab initio, aut brevi, subsidentiam continent.

70. Quibus autem in febre urinae conturbatae, qualis jumentorum, his capitis dolores aut adsunt, aut aderunt.

71. Quibus *morbi septima die* judicantur, iis nubeculam rubram urina *die quarta* continet, et alia secundum rationem.

72. Quibus urinae pellucidae, albae, malae. maxime autem in phreniticis observantur.

73. Quibus hypochondria elevata *sunt* murmurantia, dolore lumborum superveniente, his alvi humectantur: nisi flatus eruperint, aut urinae copia prodierit. in febribus autem haec.

74. Quibus spes est abscessum fore ad articulos, eos abscessu liberat urina multa, et crassa, et alba reddita, qualis in febribus, cum lassitudine, quarta die quibusdam fieri incipit. si vero etiam ex naribus sanguis eruperit, brevi admodum solvit.

75. Si *quis* sanguinem, aut pus mingat, renum, aut vesicae exulcerationem significat.

76. Quibus in urina crassa existente, carum

culae parvae, aut veluti pili una exeunt, his de renibus excernuntur.

77. Quibus in urina crassa existente, furfuracea simul minguntur, iis vesica scabie laborat.

78. Qui sponte sanguinem mingunt, his a renibus venae ruptionem significat.

79. Quibus in urina, arenosa subsident, illis vesica calculo laborat.

80. Si *quis* sanguinem mingat, et grumos, et urinae stillicidium habeat, et dolor incidat ad anum ventrem, et interfemineum, partes circa vesicam laborant.

81. Si *quis* sanguinem, et pus mingat, et squamas, et odor gravis sit, vesicae exulcerationem significat.

82. Quibus in urinaria fistula tuberculum nascitur, his, suppurato *eo* et perrupto, solutio fit.

83. Mictio noctu multa contingens, parvam dejectionem significat.

SECTIO QUINTA.

Convulsio ex elleboro, lethale.

2. Vulneri convulsio superveniens, lethale.

3. Sanguine multo effuso, convulsio, aut singultus superveniens, malum.

4. Purgationi immodicae convulsio, aut singultus superveniens, malum.

5. Si quis ebrius ex improvise mutus fiat, convulsus moritur, nisi febris corripuerit, aut ubi ad horam, qua crapulae solvuntur, pervenit, locutus fuerit.

6. Quia tetano (i. e. *rigore*) corripuntur, in quatuor diebus pereunt. si vero hos effugerint, sani fiunt.

7. Quibus epilepsiae ante pubertatem contingunt, mutationem habent. quibus vero accidunt viginti quinque annos *natis*, his plerumque commoriuntur.

8. Qui pleuritici facti, non repurgantur superne in quatuordecim diebus, his in suppurationem convertitur.

9. Tabes maxime fit aetatibus, ab anno octavo decimo usque ad quintum trigessimum.

10. Quibus anginam effugientibus ad pulmonem vertitur, in septem diebus moriuntur. si vero hos effugerint, suppurati fiunt.

11. A tabe vexatis si sputum, quod extussunt, prunis superfusum graviter oleat, et capilli de capite defluant, lethale.

12. Quibus tabe laborantibus capilli de capite defluant, hi, alvi fluxu superveniente, moriuntur.

13. Qui sanguinem spumofum exspuunt, his ex pulmone talis rejectio fit.

14. A tabe detento alvi profluvium superveniens, lethale.

15. Qui ex pleuritide suppurati fiunt, si intra quadraginta dies, ex quo ruptio fuerit facta, repurgentur superne, liberantur: si vero minus, ad tabem transeunt.

16. Calidum, eo frequenter utentibus, haec affert noxas: carnis effoeminationem, nervorum impotentiam, mentis torporem, sanguinis eruptiones, animi deliquia: haec, quibus mors.

17. Frigidum autem, convulsiones, tetanos, i. e. *rigores*, nigrores, et rigores febriles.

18. Frigidum inimicum ossibus, dentibus, nervis, cerebro, spinali medullae: calidum vero, utile.

19. Quae perfrigerata sunt, excalescere oportet, praeterquam quae sanguinem profundunt, aut sunt profusura.

20. Ulceribus frigidum quidem mordax, cutem obdurat, dolorem non suppurantem facit, nigrores, rigores febriles, convulsiones, et tetanos, i. e. *rigores*.

21. Est vero, ubi in tetano, i. e. *rigore* sine ulcere, juveni bene carnosio, aestate media, frigidae multae affusio, caloris revocationem facit. calor autem haec solvit.

22. Calidum suppuratorium, non in omni ulcere, maximum signum ad securitatem: cutem emollit, attenuat, dolores sedat, rigores, convulsiones, tetanos, i. e. *rigores* mitigat: capitis vero gravitatem solvit: plurimum autem confert ossium fracturis: maxime vero denudatis: ex his quidem maxime, qui in capite ulcera habent: et quae a frigore moriuntur, aut ulcerantur: et herpetibus exedentibus fedi, pudendo, utero, vesicae. his calidum quidem amicum et decretorium: frigidum vero inimicum et occidens.

23. In his autem frigido uti oportet, unde

Sanguis erumpit, aut erupturus est: non super ipsa, sed circa haec, unde influit. et quaecunque inflammationes, aut flammei ardores ad rubrum et sanguineum colorem vergentes novo sanguine, super ipsos: nam inveteratos nigrefacit: erysipelas etiam non exulceratum (juvat:) quoniam exulceratum laedit.

24. Frigida, velut nix, glacies, pectori inimica, tusses movent, sanguinis eruptiones, ac catarrhos inducunt.

25. Tumores autem in articulis et dolores absque ulcere, et podagricos, et convulsiones, horum plurima, frigida multa affusa et levat, et attenuat, et dolorem solvit. torpor enim modicus doloris solvendi vim habet.

26. Aqua, quae cito calefit, et cito refrigeratur, levissima.

27. Quibus autem bibendi appetentiae noctu, iis valde sitientibus, si obdormierint, bonum.

28. Suffitus aromatum muliebria ducit. saepius autem ad alia utilis esset, nisi capitis gravitates induceret.

29. Praegnantibus purgandae, si turgeat *materia*, quadrimestres, et usque ad septimum mensem: hae vero minus. juniores autem, et seniores *foetus*, caute vitare oportet.

30. Mulierem in utero gerentem ab acuto aliquo morbo corripit, lethale.

31. Mulier in utero gerens secta vena abortit: et magis, si major fuerit foetus.

32. Mulieri sanguinem evomenti, mensuribus erumpentibus, solutio fit.

33. Mulieri, menstruis deficientibus, e naribus sanguinem fluere, bonum.

34. Mulieri in utero gerenti si alvus multum fluxerit, periculum ne abortiat.

35. Mulieri ab uterina *passione* vexatae, aut difficulter parienti, sternutatio superveniens, bonum.

36. Mulieri menses decolores, neque secundum eadem (*tempus et modum*) semper prodeuntes, purgatione opus esse significant.

37. Mulieri in utero gerenti, si mammae ex improviso graciles fiant, abortit.

38. Mulieri in utero gerenti, si altera mamma gracilis fiat gemellos gestanti, alterutrum abortit. et, si quidem dextra gracilis fiat, marem: si vero sinistra, foeminam.

39. Si mulier quae nec praegnans est, nec peperit, lac habeat, ei menstrua defecerunt.

40. Mulieribus quibus in mammas sanguis convertitur, insaniam significat.

41. Mulierem si velis cognoscere, an praegnans sit, ubi dormitura est, (*incoenatae*) aquam mulsam bibendam dato. et si quidem tormen habeat circa ventrem, praegnans est: si vero minus, praegnans non est.

42. Mulier praegnans, si quidem marem gestat, bene colorata est: si vero foeminam, male colorata.

43. Si mulieri praegnanti erysipelas in utero fiat, lethale.

44. Quae praeter naturam tenues existentes in utere gerunt, abortiunt, priusquam crassescant.

45. Quae vero mediocriter corpus habentes abortiunt bimestres et trimestres sine causa manifesta, his uteri acetabula mucosae plena sunt, et non possunt continere foetum prae gravitate, sed abrumpuntur.

46. Quae praeter naturam crassae existentes non concipiunt in utero, his omentum os uteri comprimit, et, priusquam attenuentur, praegnantibus non fiunt.

47. Si uterus coxae incumbens suppuratus fuerit, necesse est medicamenta in linteo carpto applicari.

48. Foetus, mares quidem in dextris, foeminae vero in sinistris magis.

49. Ut secundae excidant, sternutatorio indito, nares et os apprehendere oportet.

50. Mulieri menstrua si velis cohibere, cucurbitam quam maximam ad mammas appone.

51. Quae in utero gerunt, harum os uteri clausum est.

52. Mulieri in utero gerenti si multum lactis ex mammis fluxerit, infirmum foetum significat. si vero solidae fuerint mammae, saniores foetum significat.

53. Quae perditurae sunt foetus, his mammae graciles fiunt. si vero rursus durae fiant, dolor erit, aut in mammis, aut in coxis, aut in oculis, aut in genibus, et non perdunt.

54. Quibus os uteri durum est, his necesse est os uteri clausum esse.

55. Quaecunque in utero gerentes a febris corripuntur, et vehementer attenuantur.

absque manifesta occasione, difficulter et periculosa pariunt, aut abortientes periclitantur.

56. Si fluxui muliebri, convulsio et animi deliquium superveniat, malum.

57. Mensibus copiosioribus prodeuntibus, morbi contingunt: et non prodeuntibus, ab utero fiunt morbi.

58. Recto intestino inflammato, et utero inflammato, et renibus suppuratis, urinae stillidium supervenit. hepatis autem inflammato, singultus supervenit.

59. Mulier si in ventre non concipiat, velis autem scire an conceptura sit, vestibis circumtectam subter suffito, et si quidem procedere tibi videatur odor per corpus ad nares et ad os, scito, hanc non propter se ipsam infocundam esse.

60. Si mulieri in utero gerenti purgationes prodeant, foetum sanum esse impossibile.

61. Si mulieri purgationes non prodeant, neque horrore, neque febre superveniente; cibi autem fastidia ipsi accidant, hanc in utero gerere putato.

62. Quae frigidos ac densos uteros habent, non concipiunt. et quae praehumidos habent uteros, non concipiunt: extinguitur enim ipsis genitura. et quae siccos magis et adurentes: alimenti enim inopia semen corrumpitur. quae vero ex utrisque temperamentum habent moderatum, hae ipsae proliferae fiunt.

63. Similiter autem etiam in masculis. aut enim propter corporis raritatem spiritus extra fertur, ut semen non demittat, aut propter

densitate humidum non pervadit foras. aut propter frigiditatem non incalescit, ut ad hunc locum congregetur. aut propter caliditatem hoc idem contingit.

64. Lac dare capite dolentibus, malum. malum vero etiam febricitantibus, et quibus hypochondria elevata *sunt* murmurantia, et siccitulosis. malum autem et quibus dejectiones biliosae, et qui in acutis sunt febribus: et quibus copiosi sanguinis facta est egestio. convenit vero tabidis non admodum valde febricitantibus (lac) dare, et in febribus longis et languidis, nullo ex supra dictis signis praesente: et praeter rationem quidem extenuatis.

65. Quibus tumores in ulceribus apparent, non valde convelluntur, neque insaniunt. his autem derepente disparentibus, quibus in postica quidem parte *fuerint* convulsiones, tetani i. e. rigores: quibus vero in antica, insaniae, aut lateris dolores acuti, aut suppuratio, aut dysenteria, si rubicundi fuerint tumores.

66. Si, magnis et pravis existentibus vulneribus, tumores non appareant, ingens malum.

67. Laxi tumores, boni: crudi vero, mali.

68. Postica capitis parte dolenti, recta in fronte vena secta juvat.

69. Rigores incipiunt, mulieribus quidem ex lumbis magis, et per dorsum ad caput. viris autem, postica magis parte, quam antica corporis, velut ex cubitis ac femoribus. sed et cutis *viris* rara est. hoc quidem pilus indicat.

70. A quartanis correpti, a convulsione

non admodum corripuntur. si vero prius corripiantur, et postea quartana supervenerit, liberantur.

71. Quibus cutis obtenditur arida ac dura, sine sudore moriuntur. quibus vero laxa ac rara, cum sudore moriuntur.

72. Ictericus non admodum flatulenti sunt.

SECTIO SEXTA.

IN diuturnis intestinorum levitatibus ructus acidus superveniens, qui prius non fuit, signum bonum.

2. Quibus nares natura humidiores, et genitura humidior, imperfectius sani sunt: quibus vero contraria, perfectius.

3. In longis dysenteriis appetitus prostratus, malum: et cum febre, pejus.

4. Ulcera circum glabra, maligna.

5. Dolores et in lateribus, et in pectoribus, et in aliis (partibus,) si multum differant, considerandum.

6. Renum et vesicae dolores difficulter sanantur *in* senibus.

7. Dolores qui in ventre fiunt, elevati quidem, leviores: non elevati vero, vehementiores.

8. Hydropicis ulcera in corpore orta, non facile sanantur.

9. Efflorescentiae latae, non admodum pruriginosae.

10. Caput laboranti, et circumcirca dolenti, pus, aut aqua, aut sanguis effluens per nares, aut per os, aut per aures, solvit morbum.

11. Melancholicis, et nephriticis, haemorrhoides supervenientes, bonum.

12. Haemorrhoidas curanti diuturnas, nisi una servata fuerit, periculum *est* ne hydrops superveniat, aut tabes.

13. A singultu detento sternutationes supervenientes, solvunt singultum.

14. Ab hydrope detento, si aqua secundum venas in alvum fluxerit, solutio *fit*.

15. A diuturno alvi profluvio detento, sponte superveniens vomitus, alvi profluvium solvit.

16. A pleuritide, aut a peripneumonia detento alvi profluvium superveniens, malum.

17. Ophthalmia laborantem ab alvi profluvio corripit, bonum.

18. Cui perfecta est vesica, aut cerebrum, aut cor, aut septum transversum, aut aliquod ex intestinis tenuibus, aut ventriculus, aut hepatis, lethale.

19. Ubi dissectum fuerit os, aut cartilago, aut nervus, aut genae pars tenuis, aut praeputium, neque augetur, neque coalescit.

20. Si in ventrem sanguis effusus fuerit praeter naturam, necesse *est* suppurari.

21. Infanientibus, si varices, aut haemorrhoides supervenerint, insaniae solutio *fit*.

22. Quae ruptiones ex dorso ad cubitos descendunt, venaesectio solvit.

23. Si metus et tristitia multo tempore perseverent, melancholicum hoc ipsum.

24. Si ex intestinis tenuibus aliquod dissectum fuerit, non coalescit.

25. Erysipelas foris quidem intro verti, non bonum: intus vero foras, bonum.

26. Quibus in febre ardente tremores fiunt, delirium solvit.

27. Qui suppurati, aut hydropici uruntur, aut secantur, *hi* pure aut aqua acervatim effluente, omnino moriuntur.

28. Eunuchi non laborant podagra, neque calvi fiunt.

29. Mulier non laborat podagra, nisi menses ipsi defecerint.

30. Puer non laborat podagra, ante veneris usum.

31. Oculorum dolores meri potus, aut balneum, aut fomentum, aut venaesectio, aut purgatio solvit.

32. Balbi ab alvi profluvio maxime corripuntur longo.

33. Acidum ructantes non admodum pleuritici fiunt.

34. Qui calvi *sunt*, his varices magni non fiunt. quibus vero dum sunt calvi superveniunt varices, hi rursus capillati fiunt.

35. Hydropicis tussis superveniens, malum.

36. Urinae difficultatem venaesectio solvit: secandae vero internae.

37. Ab angina detento tumorem fieri in collo, bonum: foras enim morbus vertitur.

38. Quibus occulti cancri fiunt, *eos* non curare melius est. curati enim cito pereunt. non curati vero longius tempus perdurant.

39. Convulsio fit aut a repletionem, aut evacuationem. sic quidem etiam singultus.

40. Quibus ad hypochondrium dolores fiunt absque inflammatione, his febris superveniens solvit dolorem.

41. Quibus suppuratum quid in corpore existens, nullum sui signum prodit, his propter crassitudinem puris, aut loci, signum non exhibet.

42. In ictericis hepar durum fieri, malum.

43. Qui lienosi a dysenteria corripiuntur, his longa superveniente dysenteria, hydrops supervenit, aut intestinorum laevitas, et pereunt.

44. Quibus ex urinae stillicidio volvulus supervenit, in septem diebus pereunt, nisi febre superveniente urina abunde fluxerit.

45. Ulcera quaecunque annua fiunt, aut longius tempus occupant, necesse est os abscedere, et cicatrices cavas fieri.

46. Qui gibbi ex asthmate, aut tussi fiunt ante pubertatem, pereunt.

47. Quibus venaesectio, aut purgatio conducit, his vere convenit venam secare, aut purgationem facere.

48. Lienosis dysenteria superveniens, bonum.

49. Qui podagrici morbi fiunt, hi sedata inflammatione in quadraginta diebus decedunt.

50. Quibus percissum fuerit cerebrum, his necesse est febrem, et bilis vomitum supervenire.

51. Quibus fanis dolores derepente fiunt in capite, et statim muti fiunt, ac stertunt, in

septem diebus pereunt, nisi febris apprehenderit.

52. Considerare vero etiam oportet oculorum subtus apparentia in somnis. si enim aliquid, palpebris commissis, subtus appareat, cuius *id* non ex alvi profluvio est, aut ex potione purgante, pravum signum, et valde lethale.

53. Deliria, cum risu quidem accidentia, securiora: cum studio vero, periculosiora.

54. In acutis affectionibus quae cum febre sunt, luctuosae respirationes, mala.

55. Podagrici morbi vere, et autumno moventur ut plurimum.

56. Morbis melancholicis ad haec periculosi sunt humorum decubitus, aut corporis siderationem, aut convulsionem, aut insaniam, aut caecitatem significant.

57. Apoplectici autem fiunt maxime, aetate ab anno quadragesimo usque ad sexagesimum.

58. Si omentum exciderit, necesse est putrefieri.

59. Quibus a diuturno coxendicis morbo vexatis coxa excidit, et rursus incidit, his mucus innascitur.

60. Quibus a diuturno coxendicis morbo vexatis coxa excidit, his crus tabescit, et claudicant, nisi ulti fuerint.

SECTIO SEPTIMA.

IN morbis acutis extremarum partium frigus, malum.

2. Ex osse aegrotante caro livida, malum.
3. A vomitu singultus, et oculi rubri, malum.
4. A fudore horror, non bonum.
5. Ab infania dysenteria, aut hydrops, aut mentis emotio, bonum.
6. In morbo diuturno appetitus prostratus, et meracae dejectiones, malum.
7. A multo potu rigor, et delirium, malum.
8. A tumoris intus ruptione, exsolutio, vomitus, et animi deliquium fit.
9. A sanguinis fluxu delirium, aut etiam convulsio, malum.
10. Ab ileo vomitus, aut singultus, aut convulsio, aut delirium, malum.
11. A pleuritide peripneumonia, malum.
12. A peripneumonia phrenitis, malum.
13. Ab ardoribus vehementibus convulsio, aut tetanus, (*rigor*) malum.
14. A plaga in caput, stupor, aut delirium, malum.
15. A sanguinis sputo, puris sputum, malum.
16. A puris sputo, tabes, et fluxus. postquam vero sputum retinetur, moriuntur.
17. Ab hepatis inflammatione singultus, malum.

18. A vigilia convulsio, aut delirium, malum.
19. Ab ossis denudatione erysipelas, (malum.)
20. Ab erysipelate putredo, aut suppuratio, (malum.)
21. A forti pulsu in ulceribus, sanguinis eruptio, (malum.)
22. A dolore diuturno partium circa ventrem, suppuratio, (malum.)
23. A meraca dejectione dysenteria, (malum.)
24. Ab osse percisso delirium, si in vacuum penetraverit.
25. A purgantis potione convulsio, lethale.
26. A dolore vehementi partium, circa ventrem, extremarum frigus, malum.
27. Mulieri in utero gerenti, tenesmus superveniens, abortire facit.
28. Quodcunque os, aut cartilago, aut nervus in corpore dissectus fuerit, neque augetur, neque coalescit.
29. Si a leucophlegmatia detento vehemens diarrhoea superveniat, morbum solvit.
30. Quibus spumosae egestionis in alvi profluviis, his de capite pituita defluit.
31. Quibus febricitantibus, in urinis subsidentiae fiunt crassiori farinae similes, longam infirmitatem significant.
32. Quibus autem biliosae subsidentiae, ab initio vero tenues, acutum morbum significat.
33. Quibus autem urinae distantes fiunt, iis vehemens est in corpore turbatio.
34. Quibus vero, in urinis bullae super-

stant, renum affectiones significant, et longam fore invaletudinem.

35. Quibus autem pingue est et confertum quod supernatat, his *affectiones*, nephriticas, et acutas significat.

36. Quibus vero nephriticis existentibus, praedicta signa accidunt, et dolores circa musculos spinales fiunt, si quidem ad loca exteriora fiunt, abscessum exspecta futurum extrorsum. si vero dolores fiant magis ad interna loca, etiam abscessum magis introrsum fore exspecta.

37. Qui sanguinem vomunt, si quidem sine febre, salutare: si vero cum febre, malum. curandum autem refrigerantibus, et adstringentibus.

38. Destillationes in ventrem supernum, in viginti diebus suppurantur.

39. Si *quis* sanguinem et grumos mingat, et stranguriam habeat, et dolor incidat ad perinaeum, et imum ventrem, et pectinem, *partes* circa vesicam laborare significat.

40. Si lingua ex improvise impotens fiat, aut aliqua corporis pars siderata, melancholicum hoc ipsum fit.

41. Si senioribus nimium purgatis, singultus superveniat, non bonum.

42. Si febris, *quae non est* a bile, detineat, aqua multa, et calida in caput affusa, febris solutio fit.

43. Mulier ambidextra non fit.

44. Qui suppurati uruntur, aut secantur, si quidem purum effluat pus et album, evadunt.

si vero subcruentum, et caenosum, ac graveolens, pereunt.

45. Qui *ad* hepar suppuratum uruntur (aut secantur,) si quidem purum effluat pus et album, superstites evadunt: ipsis enim pus est in tunica. si vero effluat velut amurca, pereunt.

46. In doloribus oculorum, postquam merum bibendum dederis, et multa calida laveris, venam secato.

47. Hydropticum si tussis habeat, desperatus est.

48. Urinae stillicidium, et urinae difficultatem vini potus, et venae sectio solvit. secandae vero internae (venae.)

49. Ab angina detento humor et rubor in pectore superveniens, bonum: foras enim vertitur morbus.

50. Quibus cerebrum sphaecelo fuerit affectum, in tribus diebus pereunt: si vero hos effugerint, sani fiunt.

51. Sternutatio fit ex capite, percalefacto cerebro, aut perhumectato, *quod est* in capite, vacuo. aër enim qui intus est supra modum (i. e. vi) foras effunditur. strepit autem, quia per angustum ipsi est transitus.

52. Quibus hepar circumcirca dolet, his febris superveniens dolorem solvit.

53. Quibus sanguinem de venis auferre conducit, his vere venam secare oportet.

54. Quibus inter septum transversum, et ventrem pituita excluditur, et dolorem exhibet, in neutrum ventrem habens transitum, his per venas in vesicam pituita versa, morbi solutio fit.

55. Quibus hepar aqua repletum ad omentum eruperit, his venter aqua impletur, et moriuntur.

56. Anxietatem, oscitationem, horrorem, vinum par pari aqua potum, solvit (morbum.)

57. Quibus in urinaria fistula tuberculum fit, his suppurato eo et perrupto, solvitur dolor.

58. Quibus cerebrum concussum fuerit ab aliqua causa, necesse est eos statim mutos fieri.

(Si a febre detento collum invertatur, et deglutire non possit, tumore non existente in collo, lethale.)

59. Corporibus humidis carnes habentibus, famem inducere oportet: fames enim siccat corpora.

60. Ubi in toto corpore mutationes, et corpus perfrigeretur, et rursus calefiat, aut color alius ex alio permutetur, longitudinem morbi significat.

61. Sudor multus, calidus aut frigidus, semper fluens, humidam redundantiam habere significat. educere igitur oportet, robusto quidem, superne: debili vero, inferne.

62. Febres non intermittentes si per tertiam vehementiores fiant, periculosae. quocumque autem modo intermittant, significat, periculi esse expertes.

63. Quibus febres longae sunt, his aut tubercula, aut ad articulos dolores fiunt.

64. Quibus tubercula diutina, aut ad articulos dolores ex febribus dolores fiunt, hi cibis utuntur copiosioribus.

65. Si quis febricitanti cibum det, convalescenti quidem, robur: aegrotanti vero, morbus fit.

66. Per vesicam prodeuntia inspicere oportet, an *sint* qualia sanis prodeunt. quae igitur minime his similia, ea morbosiora. sanis vero similia, minime morbosa.

67. Et quibus egestionem, si stare permiseris, et non moveris, subsident veluti ramenta: et si pauca fuerint, parvus fit morbus: si vero multa, magnus. his confert alvum inferne purgari. si autem non purgata alvo forbitiones dederis, quanto plures dederis, eo magis laedes.

68. Quae cruda deorsum secedunt, ab atra sunt bile: si plura, major: si pauciora, minor est morbus.

69. Excreationes, in febribus non intermittentibus, lividae, et cruentae, et biliosae, et graveolentes, omnes malae *sunt*. at rite secedentes, bonae. *sic* etiam per alvum, et vesicam, et ubicunque quid secedens restiterit non purgatum, malum.

70. Corpora oportet, ubi quis purgare vult, facile fluentia reddere. et si quidem velit efficere facile fluentia sursum, alvum sistere: si vero deorsum, humectare.

71. Somnus, vigilia, utraque modum excedentia, morbus.

72. In non intermittentibus febribus, si externa quidem sint frigida, interna vero urantur, et sitim habeant, lethale.

73. In febre non intermittente, si labium,

aut nasus, aut oculus, aut supercilium distorqueatur, si non videat, si non audiat jam debilis existens: quicquid horum fiat, lethale.

74. Leucophlegmatiae hydrops supervenit.

75. Ab alvi profluvio, dysenteria.

76. A dysenteria, intestinorum laevitas (supervenit.)

77. A sphacelo abscessus ossis.

78. A sanguinis vomitu tabes, et puris purgatio sursum.

(A tabe, fluxus ex capite. a fluxu, alvi profluvium. ab alvi profluvio, inhibitio purgationis sursum. ab inhibitione, mors.)

(A sanguinis sputo, puris sputum, et fluxio. postquam autem sputum inhibetur, moriuntur.)

79. Qualia etiam in his quae per vesicam, et in his quae per alvum *fiunt* egestionibus, et in his quae per carnes, et sicubi talia naturae *via* corpus exeat: si parum, parvus morbus fit: si multum, magnus: si admodum multum, hoc ipsum lethale.

APHORISMI INTERJECTI.

SECTIO OCTAVA.

QUI supra quadraginta annos phrenitici fiunt, non admodum sanantur. minus enim periclitantur, quorum naturae, et aetati, morbus similis fuerit.

2. Quibus, in infirmitatibus oculi ex propo-

sito (i. e. *ob causam*) lachrymantur, bonum. quibus vero sine causa, malum.

3. Quibus in febribus quartanis existentibus sanguis ex naribus fluxerit, malum.

4. Sudores in diebus criticis oborientes, vehementes et veloces, periculosi: et qui expelluntur ex fronte, velut guttae, et aquae salientes, et frigidi valde, ac multi. *neesse enim est* talem sudorem prodire cum violentia, et laboris excessu, et expressione diuturna.

5. Ex morbo diuturno alvi defluxus, malum.

6. Quae medicamenta non sanant, *ea* ferrum sanat. quae ferrum non sanat, *ea* ignis sanat. quae vero ignis non sanat, *ea* insaniabilia existimare oportet.

7. Tabes maxime fiunt ab anno octavo decimo usque ad quintum et tricesimum.

8. Quae secundum naturam ad tabem disposita *sunt*, omnia quidem vehementia: quaedam vero etiam lethalia. secundum autem, si quidem in *eo* tempore aegrotet, *cum* tempus ipsum una cum morbo impugnat, velut cum febre ardente aestas, cum hydrope hyems. natura enim longe superior est: lieni vero plus affert timoris.

9. Lingua nigra atque cruenta, si quid horum signorum abest, non valde malum: morbum enim minorem declarat.

10. Haec igitur in febribus acutis notare oportet, quando *quis* moriturus sit, et quando evasurus.

11. Testis dexter frigidus et convulsus, lethale.

12. Ungues nigri, et digiti manuum et pedum frigidi, contracti vel remissi, mortem in propinquo *esse* ostendunt.

13. Labia livida, aut etiam resoluta et inverfa, et frigida, lethalia.

14. Aures frigidae, pellucidae, contractae, lethales sunt.

15. Et tenebricosa vertigine laborans, et *lucem* averfans, et somno ac ardore multo detentus, desperatus.

16. Et qui in rabiem actus fuerit intrepide, et non agnoscit, et neque audit, neque intelligit, *jam* moribundus *est*.

17. Morituris *signa* haec magis fiunt manifesta, et ventres attolluntur, atque inflantur.

18. Terminus vero mortis *est*, si animae calor supra umbilicum ad locum septo transverso superiorem ascenderit, et omne humidum fuerit combustum. postquam pulmo et cor humorem amiserint, calore in mortiferis locis coacervato, caloris spiritus confertim exhalat, unde totum cum toto constitit. rursus partim quidem per carnes, partim vero per spiracula in capite, unde vivere dicimus, relinquens anima corporis tabernaculum, et frigidum, et mortale simulacrum, una cum bile, et sanguine, et pituita, et carne, deditione tradit.

F I N I S.

A P P E N D I X

12. In quibusdam, et in aliis, nonnullis
partibus, compositi vel compositae, nonnullae in
partibus, et in aliis, nonnullae in

13. In quibusdam, et in aliis, nonnullis
partibus, compositae, nonnullae in

14. In quibusdam, et in aliis, nonnullis
partibus, compositae, nonnullae in

15. In quibusdam, et in aliis, nonnullis
partibus, compositae, nonnullae in

16. In quibusdam, et in aliis, nonnullis
partibus, compositae, nonnullae in

17. In quibusdam, et in aliis, nonnullis
partibus, compositae, nonnullae in

18. In quibusdam, et in aliis, nonnullis
partibus, compositae, nonnullae in

19. In quibusdam, et in aliis, nonnullis
partibus, compositae, nonnullae in

20. In quibusdam, et in aliis, nonnullis
partibus, compositae, nonnullae in

F I N I S

Timothy Buck

A decorative flourish consisting of a horizontal line with several small, rounded, loop-like shapes extending downwards from it, positioned below the name.

